

Fiction

Αδελφές

Ρωσία, 2001, έγχρωμο, 85΄

Σκηνοθεσία Σεργκέι Μποντρόφ Jr

Όταν ένα μέλος της ρωσικής μαφίας αποφυλακίζεται, μετά από ποινή που εξέτισε για ληστεία, βρίσκεται κατευθείαν στο στόχαστρο των παλιών συνεργατών του που πιστεύουν ότι τους έχει αποκρύψει μεγάλο μέρος των κλοπιμαίων. Προκειμένου να τον εκδικηθούν, αποφασίζουν να απαγάγουν την οκτάχρονη κόρη του, Ντίνα, που ζει με τη μητέρα και την δεκατριάχρονη ετεροθαλή αδελφή της, Σβέτα. Η Σβέτα είναι ένα μοναχικό πλάσμα που κρατά μια επιθετική στάση απέναντι στην καλομαθημένη πιτσιρίκα, πράγμα που δεν βοηθά τη συνύπαρξη των αδελφών. Ο κίνδυνος, όμως, θα αλλάξει την μεταξύ τους σχέση, όταν τα δύο κορίτσια, αναγκασμένα να επιβιώσουν μακριά από το σπίτι τους χωρίς χρήματα και μέσα σε άθλιες και επικίνδυνες συνθήκες, θα διαπιστώσουν ότι ο μόνος τρόπος για να σωθούν είναι να έρθουν πιο κοντά.

Σενάριο

Σεργκέι Μποντρόφ Jr
Γκούλσαντ Ομάροβα
Σεργκέι Μποντρόφ

Ερμηνείες

Οκσάνα Ακίνσινα
Κάτια Γκόρινα
Ρόμαν Αγκέεφ
Αντρέι Κράσκο
Σεργκέι Μποντρόφ Τζούνιορ

Βραβεία-Συμμετοχές

- ◆ Venice IFF, Καλύτερη ταινία, Izola 2001
- ◆ Οικουμενικό Φεστιβάλ Cottbus IFF, Βραβείο των Χριστιανικών Εκκλησιών, Γερμανία 2001
- ◆ Χρυσός Ταύρος για τον Καλύτερο Πρωτοεμφανιζόμενο Σκηνοθέτη, Ρωσία 2001
- ◆ Tromso IFF, Βραβείο Δον Κιχώτης, Νορβηγία 2002
- ◆ Φεστιβάλ Κάρλοβι Βάρι, PM Freedom Award

Κριτικές

- ◆ Ο δημοφιλής νέος Ρώσος σκηνοθέτης παρουσιάζει μια δυνατή, εμπορική και κοφτερή φωνή στο σκηνοθετικό του ντεμπούτο.

Variety

Η ταινία διηγείται την ανθρώπινη, συγκινητική ιστορία δύο αδελφών που έρχονται αντιμέτωπα με έναν βίαιο κόσμο ενηλίκων, μέσα σε μια Ρωσία που παλεύει να σταθεί στα πόδια της στη μεταψυχροπολεμική περίοδο.

Νοιώθω ότι τα καθοριστικά βήματα στη ζωή γίνονται σε αυτήν την περίοδο (της εφηβείας). Αυτοβιογραφική; Όχι ακριβώς, αν και υπάρχουν αναμφίβολα πράγματα από το παρελθόν.

Σεργκέι Μποντρόφ Jr

Ο άνεμος στις ιτιές

Ιράν, 1999, έγχρωμο 80΄

Σκηνοθεσία Μοχαμάντ Αλί Ταλεμπί

Τα όμορφα τοπία του βόρειου Ιράν είναι ο χώρος στον οποίο εξελίσσεται αυτή η ιστορία θάρρους και κουράγιου. Όταν φτάνει στο καινούργιο του χωριό την πρώτη μέρα του σχολείου, ο Ρέζα εντυπωσιάζεται από την αδιάκοπη βροχή γιατί δεν έχει δει ποτέ στη ζωή του. Αυτός κατάγεται από το νότο όπου κυριαρχεί η έρημος.

Ο πρώτος του φίλος, ο Κουσαπούρ δεν μπορεί να ξαναπάει στο σχολείο μέχρι να επισκευάσει το παράθυρο της τάξης που έσπασε. Οι δυο φίλοι γυρεύουν λεφτά για να επισκευάσουν το παράθυρο, αλλά ο Κουσαπούρ είναι αυτός που θα πρέπει τελικώς να το φροντίσει. Θα χρειαστεί να φανεί γενναίος και να διασχίσει τους αγρούς, κουβαλώντας ένα μεγάλο κομμάτι γυαλί κατά τη διάρκεια μια μανιασμένης καταγίγδας. Πώς όμως θα τελειώσει η ιστορία;

Ερμηνείες

Hadi Alipour

Amir Janfada

Majid Alipour

Mohammad Sharif Ebrahimi

Βραβεία-Συμμετοχές

- ◆ 14ο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου και Βίντεο για Παιδιά και Νέους Ισφαχάν (Ιράν, 1999), Τιμητική Διάκριση στον σκηνοθέτη
- ◆ 40ο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου του Ζλιν (Τσεχία, 2000), Βραβείο Δον Κιχώτης
- ◆ 3ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου του Μπανκόγκ (Ταϊλάνδη, 2000), Χρυσός Ελέφαντας
- ◆ Φεστιβάλ Κινηματογράφου για Παιδιά 1st Mar del Plata (Αργεντινή, 2001), Οικουμενικό Βραβείο

Κριτικές

- ◆ Χιτσκοκικό μάθημα σκηνοθεσίας από το ρακένδυτο Ιράν, οργανωμένο από τη σεναριακή έμπνευση του Αμπάς Κιαροστάμι. Ο ιδιοφυής πατριάρχης του κινηματογραφικού Ιράν επινόησε ακόμα έναν μύθο... αισώπειας λιτότητας και λαϊκής σοφίας. Όσο κι αν σκαλίζω στα αρχεία μου και να ψάχνω στη μνήμη μου, τέτοια αφαιρετικότητα και ταυτόχρονα τόση πυκνότητα σπανίως συναντάει κανείς σήμερα, ακόμα και στην πρωτοπορεία.

Δημήτρης Δανίκας, *Τα Νέα*

- ◆ Ταινία δοσμένη με ειλικρίνεια και αληθινή ποίηση, που μας θυμίζει σε τι μπορεί να μετατραπεί ο κινηματογράφος στα χέρια ενός ποιητή.

Νίνος Φενέκ Μικελίδης, *Ελευθεροτυπία*

- ◆ Ο Ιρανός Μοχαμάντ Αλί Ταλεμπί αποσπά απ' το ελάχιστο το μέγιστο στη ταινία «Ο άνεμος στις ιτιές»...Φαίνεται απλοϊκό αλλά συνοψίζει την τέλεια αρμονία.

Δημήτρης Μπούρας, *Η Καθημερινή*

Το σενάριο της ταινίας έχει γράψει ο γνωστότερος εκπρόσωπος του νέου ιρανικού κινηματογράφου Αμπάς Κιαροστάμι.

Τα αόρατα παιδιά

Κολομβία-Βενεζουέλα, 2001, έγχρωμο 90΄

Σκηνοθεσία Λισάνδρο Ντούκε Ναράνχο

Τρία παιδιά στην ηλικία των οχτώ χρόνων, ο Ραφαέλ, ο Γκονζάλο και ο Φερνάντο, που ζουν στη μικρή πόλη Αμπαλέμα το 1954, ξεκινούν μια περιπέτεια με στόχο να γίνουν αόρατοι. Ακολουθούν τις οδηγίες ενός εγχειριδίου μαύρης μαγείας, που ανήκει σε ένα τσαρλατάνο φαρμακοτρίφτη. Τα παιδιά πρέπει να περάσουν δοκιμασίες μεγάλης ανδρείας όπως να τεμαχίσουν μια μαύρη κότα στα τέσσερα και να την ξεκοιλιάσουν, να θυσιάσουν μια γάτα αφαιρώντας της την καρδιά, και τέλος, να αφαιρέσουν τη φωτογραφία της παρθένου Κάρμεν από ένα φυλαχτό και να βάλουν το αλεσμένο μίγμα των εντοσθίων των θυσιασμένων ζώων στη θέση του. Αφού γίνει κι αυτό, όποιος φορέσει το φυλαχτό γύρω από το λαιμό του θα γίνει αόρατος. Το καθένα από τα παιδιά προσπαθεί να ακολουθήσει τις οδηγίες παίρνοντας όσο το δυνατόν λιγότερα ρίσκα. Το παιδί που αναλαμβάνει να θυσιάσει τη γάτα συναντά τόσα εμπόδια- τον γρατζουνάει η γάτα- που στο τέλος αποφασίζει να χρησιμοποιήσει την καρδιά ενός γουρουνιού, κάτι που δεν πέφτει στην αντίληψη των δυο φίλων του. Το παιδί που πρέπει να σκοτώσει την κότα καθησυχάζει ηθικά τον εαυτό του με τη δικαιολογία ότι οι κότες πεθαίνουν καθημερινά σε όλα τα σπίτια για να γίνουν κοτόσουπα. Έπειτα φτάνουμε στο σημείο όπου ένας από αυτούς, τα μεσάνυχτα στο νεκροταφείο, φοράει το φυλαχτό με τα εντόσθια και αισθάνεται αόρατος...

Ερμηνείες

Γκουστάβο Ανκαρίτα jr

Σέζαρ Μπαντίγιο

Γκουστάβο Καμάτσο

Γουβένας Καμάτσο

Γκιγιέρμο Καστανέντα

Βραβεία

- ◆ 5^ο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου Ολυμπίας για Παιδιά και Νέους, Βραβείο Σεναρίου
- ◆ Υποψήφια για Όσκαρ Καλύτερης Ξένης Ταινίας
- ◆ Bogota Film Festival (2001), Βραβείο Καλύτερης Κολομβιανής Ταινίας

Η παιδική αυτή ιστορία διαδραματίζεται στη δεκαετία του '50 σε μια μικρή πόλη της Κολομβίας όπου για πρώτη φορά η τηλεόραση εμφανίζεται στον έκθαμβο τοπικό πληθυσμό.

Πρόκειται για πρώτη ταινία μεγάλου μήκους του ανθρωπολόγου Ντούκε Ναράνχο. Ο σκηνοθέτης της ταινίας γεννήθηκε στην Κολομβία και σπούδασε ανθρωπολογία. Το 1974 ξεκίνησε τη συγγραφή σεναρίων και την παραγωγή ταινιών μικρού μήκους, ντοκυμαντέρ και μυθοπλασίας, τα οποία στέφθηκαν με σημαντικές διακρίσεις και βραβεία. Από το 1994 ως το 1996 εργάστηκε ως σκηνοθέτης στη Διεθνή Σχολή Κινηματογράφου και Τηλεόρασης στο San Antonio de los Banos της Κούβας.

Βάλο

Φινλανδία, 2005, έγχρωμο, 83΄

Σκηνοθεσία Κάγια Γιουρικάλ

Η ταινία αφηγείται μια ιστορία που μοιάζει με εκείνες του Κάρολου Ντίκενς, με τον Βάλο, τον ταλαντούχο ενιάχρονο γιο ενός καπνοδοχοκαθαριστή, ο οποίος μέσω των καπνοδόχων φέρνει την ελπίδα για ένα καλύτερο μέλλον στα παιδιά που ζουν σε ένα μικρό χωριό.

Ερμηνείες

Βίλι Γιάρβινεν

Γιόνι Κεχουσμα

Σάρα Μαρία Γιουντουεν

Αλίνα Σάκο

Εβελίνα Ουζιτάλο

Τέιγιο Ελοράντα

Χανού Κιβιογια

Ρέα Μαουράνεν

Πέντι Κορχονεν

Όλκα Χορίλα

Βραβεία

- ◆ Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου Ολυμπίας για Παιδιά και Νέους (2005), Βραβείο Καλύτερης Ερμηνείας Αγοριού
- ◆ 24ο Διεθνές Φεστιβάλ Παιδικού Κινηματογράφου Oulu (Φινλανδία 2005), 2ο Βραβείο της Κριτικής Επιτροπής των Παιδιών
- ◆ Διεθνές Φεστιβάλ Παιδικού Κινηματογράφου Τελ Αβίβ (2006), Πρώτο βραβείο της Κριτικής Επιτροπής των Παιδιών
- ◆ Βραβείο για τα δικαιώματα του παιδιού από τη Unicef στη σκηνοθεσία, κατά τον εορτασμό της Παγκόσμιας Ημέρας για τα Δικαιώματα του Παιδιού (20.11.2005)

Η ταινία σχολιάζει ένα θέμα μοναδικής σημασίας: Το δικαίωμα ενός παιδιού να παρακολουθεί το σχολείο (Unicef)

Η ταινία είναι μια ιστορία σαν αυτές του Κάρολου Ντίκενς και αναφέρεται στα θαρραλέα παιδιά, στη δύναμη της φιλίας και στη σημασία του να πιστεύει ο καθένας στον εαυτό του.

Είναι αληθινή ιστορία. Το σενάριο βασίζεται στα αυθεντικά ημερολόγια ενός παιδιού που γράφτηκαν πριν από περισσότερο από 100 χρόνια. Ερμηνεύει ελεύθερα τα ημερολόγια του Αλεξαντέρι Αχόλα-Βάλο, ενός Φινλανδού καλλιτέχνη και φιλόσοφου που έζησε μια όμορφη ζωή στη Ρωσία, τη Φινλανδία και τη Σουηδία από το 1900 έως το 1997.

Η σκηνοθέτης από το 1980 ως το 1989 εργάστηκε ως δασκάλα. Άρχισε τις σπουδές της το 1990 στο τμήμα Κινηματογράφου και Τηλεόρασης του πανεπιστημίου

Βιομηχανικών Τεχνών και Σχεδίου στο Ελσίνκι και πήρε πτυχίο σκηνοθεσίας το 1997. Κέρδισε το Κρατικό Βραβείο Κινηματογράφου το 2003 για τις ταινίες της για παιδιά.

Ο βασιλιάς των μασκών

Κίνα, 1996, έγχρωμο, 101΄

Σκηνοθεσία Γου Τιαν Μινγκ

Ο Βασιλιάς των Μασκών είναι ένας ηλικιωμένος πλανόδιος καλλιτέχνης, δάσκαλος της τέχνης της Όπερας των Σιτσουάν στην πολύ γρήγορη αλλαγή μασκών ώστε να φαίνεται σαν μαγικό κόλπο. Ο μοναχογιός του πέθανε πριν από καιρό και θέλει να βρει έναν κληρονόμο όχι μόνο για τον εαυτό του αλλά για την τέχνη του. Σύμφωνα με την παράδοση, η τέχνη δεν πρέπει να κληροδοτηθεί στον οποιοδήποτε αλλά στον απ' ευθείας απόγονο και μόνο σε αγόρι, ποτέ σε κορίτσι. Ο Βασιλιάς των Μασκών ανακαλύπτει ένα χαριτωμένο αξιαγάπητο αγόρι που πωλείται και το παίρνει στο σπίτι του. Το αγόρι, που ονομάζεται Ντόγκι, προσφέρει στον Βασιλιά των Μασκών μια απεριόριστη τρυφερότητα, η οποία του είχε λείψει για καιρό. Όμως τότε ο Βασιλιάς διαπιστώνει ότι ο Ντόγκι είναι στην πραγματικότητα κορίτσι. Προσπαθεί να το διώξει. Η Ντόγκι, που δεν έχει κανένα να την φροντίσει, τον ικετεύει να την αφήσει να μείνει μόνο και μόνο για να του μαγειρεύει και να καθαρίζει. Τελικά υποχωρεί και την προπονεί στα ακροβατικά που τα εκτελεί στον δρόμο μαζί του. Μια μέρα, η Ντόγκι ανακαλύπτει ένα νεαρό αγόρι που το είχαν απαγάγει γκάνγκστερς. Δεν αντιλαμβάνεται ότι είναι γιος μιας πλούσιας οικογένειας. Το μόνο που σκέφτεται είναι ότι επιτέλους, ο «παππούς» της, ο Βασιλιάς των Μασκών, μπορεί να έχει ένα αρσενικό κληρονόμο. Κι από 'κει ξεκινάει μια μεγάλη περιπέτεια.

Ερμηνείες

Τσου Γιούκ

Τσιάο Γιμ Γιν

Ζανγκ Ριού Γιάνγκ

Ζάο Ζι Γκαν

Βραβεία

- ◆ Η ταινία έχει πάρει περισσότερα από 25 διεθνή βραβεία, ανάμεσά τους και το Βραβείο Σεναρίου και Ανδρικής Ερμηνείας στο Φεστιβάλ Καννών.

Κριτικές

- ◆ Ένα γοητευτικό παραμύθι αλλά και μια όμορφη εισαγωγή στον μαγικό χώρο του θεατρικού θεάματος και στην παραδοσιακή τέχνη της μάσκας (φιλμ κατάλληλο και για... μεγάλους).

Γιάννης Μπακογιαννόπουλος, *Η Καθημερινή*

- ◆ Υψηλού επιπέδου κινηματογραφικό επίτευγμα, με ουμανιστικό πρόταγμα.

Η Αυγή

Ο σκηνοθέτης Γου Τιαν Μινγκ αναγνωρίζεται απ' την περίφημη τέταρτη γενιά των κινέζων κινηματογραφιστών ως μέντοράς τους. Κι όμως στην Ελλάδα ήταν τελείως άγνωστος ως το 1997 που το Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου Ολυμπίας πρόβαλε το Βασιλιά των Μασκών, που πήρε ομόφωνα το 1ο Βραβείο, τόσο από τη διεθνή Κριτική Επιτροπή, όσο από την Κριτική Επιτροπή των Παιδιών. Αλλά και πάλι δεν

βρέθηκε έλληνας διανομέας για την ταινία ως το 2002, οπότε το ΝΕΑΝΙΚΟ ΠΛΑΝΟ αγόρασε τα δικαιώματα.

Η εταιρία παραγωγής της ταινίας η Shaw Brothers, είναι η μεγαλύτερη εταιρία παραγωγής του κόσμου παράγοντας κατά μέσο όρο πενήντα ταινίες το χρόνο (σχεδόν μία την εβδομάδα!). Ο παραγωγός Τάιτους Χο, δέχεται δεκάδες προσκλήσεις από φεστιβάλ, στις οποίες είναι αδύνατο να ανταποκριθεί. Έτσι εξεπλάγησαν πολλοί όταν τον είδαν στον Πύργο, ανταποκρινόμενος στην πρόσκληση του νεοσύστατου, τότε (1997), Φεστιβάλ Ολυμπίας.

Ο Βίνσεντ και εγώ

Καναδάς, 1990, έγχρωμο, 100΄

Σκηνοθεσία Μικαέλ Ριμπό

Η Τζο λατρεύει τη ζωγραφική και είναι τόσο καλή που κέρδισε μια υποτροφία για να πάει στην πόλη, από το μικρό χωριό της, για να σπουδάσει σε ένα ειδικευμένο σχολείο. Εκεί ελπίζει να μάθει να ζωγραφίζει σαν το είδωλό της, τον Βίνσεντ Βαν Γκογκ. Μια μέρα, καθώς σκιτσάριζε πρόσωπα, συνάντησε απροσδόκητα έναν μυστηριώδη Ευρωπαίο έμπορο έργων τέχνης ο οποίος αγόρασε μερικά από τα σχέδιά της και της έδωσε παραγγελία για μερικά ακόμα. Την αντάμειψε γενναιόδωρα για τη δουλειά της και επέστρεψε στο Άμστερνταμ. Λίγο αργότερα, η Τζο διαβάζει σ' ένα περιοδικό για την ανακάλυψη και την πώληση μερικών από τα σχέδια του νεαρού Βίνσεντ Βαν Γκογκ για εκατομμύρια δολάρια, σχέδια που μόνο εκείνη και ο έμπιστος φίλος της Φίλιξ γνώριζαν ότι ήταν δικά της. Η Τζο και οι φίλοι της αποφασίζουν να ταξιδέψουν στο Άμστερνταμ και να βρουν το μυστηριώδη άντρα. Ή ακόμα καλύτερα να πάνε κατευθείαν στην πηγή και να μιλήσουν με τον ίδιο τον Βίνσεντ, στην Άρλ του 19ου αιώνα.

Ερμηνείες

Νίνα Πετρόνζιο

Κρίστοφερ Φόρεστ

Πωλ Κλερκ

Αλεξάντρ Βερνόν Ντομπτσέφ

Άννα-Μαρία Τζιαννότι

Αντρέ Πελετιέ

Μάθιου Μέιμπ

Τσέκυ Κάρυο (Βαν Γκογκ)

Βραβεία

- ◆ 7ο Διεθνές Φεστιβάλ Παιδικού Κινηματογράφου του Σικάγο, Δημοφιλέστερη Ταινία και 2ο Βραβείο Παιδικής Κριτικής Επιτροπής
- ◆ XLI Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου του Βερολίνου, Κρυστάλλινη Άρκτος
- ◆ 4ο Κινηματογραφικό Φεστιβάλ Cinekid του Άμστερνταμ, Βραβείο Παιδικής Κριτικής Επιτροπής
- ◆ Διάφορα Βραβεία στα φεστιβάλ Giffoni (Ιταλία), Μπέλφαστ (Β. Ιρλανδία), Ισφαχάν (Ιράν), Ragazzi Bellinzona (Σουηδία) κ.ά..

Κριτικές

- ◆ Μια απολύτως αξιαγάπητη ιστορία που αφορά στο θαυμασμό μιας μικρής μαθήτριας για τη δουλειά του Βαν Γκογκ, επιδέξια ειπωμένη με αυθεντική γοητεία και χιούμορ επιπέδου(...). Οι ερμηνείες όλων των νέων ηθοποιών, ιδιαίτερα της Νίνα Πετρόνζιο ως Τζο, είναι άψογες(...). Όλοι οι τεχνικοί είναι ένας κι ένας.

Gerald Pratley, *Variety*

- ◆ Ιδιαίτερα εφευρετική ιστορία για αγόρια και κορίτσια που έχουν μεγαλώσει εκτός Disney.

Noel Taylor, *The Ottawa Citizen*

Είσαι ελεύθερος

Ιράν, 2001, έγχρωμο, 90΄

Σκηνοθεσία Μοχαμάντ Αλί Ταλεμπί

Μερικοί τρόφιμοι ενός αναμορφωτηρίου αφήνονται ελεύθεροι. Όμως τα μικρότερα παιδιά πρέπει απαραίτητα να μένουν είτε με τις οικογένειές τους είτε σε κέντρα επίβλεψης. Την συμφωνημένη ημέρα, οι γονείς του Μοχσέν Γκαντέρι δεν εμφανίζονται να πάρουν το γιο τους, ενώ ο ορφανός Σοράμπ δεν γίνεται δεκτός στα κρατικά κέντρα επίβλεψης. Η ταινία περιγράφει την πραγματική ζωή δυο αγοριών, που ζουν με άλλα παιδιά στο αναμορφωτήριο.

Ερμηνείες

Εχσάν Γκασεμί

Σιαβάς Λασκάρι

Αμπντολρέζα Ακμπάρι

Παριβάς Ναζαρίγε

Η εποχή του θερισμού

Ρωσία, 2003, έγχρωμο, 67'

Σκηνοθεσία Marina Razbezhkina

Η ζωή μιας Ρωσικής οικογένειας σε ένα μικρό χωριό μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο. Η μοίρα μίας όμορφης γυναίκας που εγκλωβίζεται στις τραγικές συνθήκες, και αναγκάζεται να δουλέψει ως οδηγός φορτηγού για να ζήσει τον γιο της και τον ανάπηρο άντρα της που έχασε τα πόδια του στο μέτωπο.

Το χιούμορ, η αγάπη για τους ήρωες και η θλίψη για τον χρόνο και τους ανθρώπους που χάθηκαν κάνουν αυτή την ταινία μία σημαντική στιγμή του σύγχρονου Ρωσικού κινηματογράφου. Μία οπτική και συναισθηματική αντιμετώπιση της αγάπης και της απώλειας.

Ερμηνείες

Luydmila Motornaya
Vyacheslav Batrakov
Dima Yakovlev
Dima Ermakov

Σενάριο

Marina Razbezhkina

Διεύθυνση Φωτογραφίας

Irina Uralskaya

Μουσική

Anton Silaev

Παραγωγή

RiskFilm & Video studio με την υποστήριξη του Υπουργείου Πολιτισμού της Ρωσίας.

Βραβεία

Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου Μόσχας (2004), Βραβείο FIPRESCI και Βραβείο των Ρώσων Κριτικών Κινηματογράφου
Φεστιβάλ Τελουρίντ, Μεγάλο Βραβείο
Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης (2004), Αργυρός Αλέξανδρος και Βραβείο Καλλιτεχνικού Επιτεύγματος

Η ταινία βασίζεται σε πραγματικά περιστατικά. Την ιστορία αφηγήθηκε στη σκηνοθετίδα μια ηλικιωμένη κυρία την οποία γνώρισε σ' ένα νοσοκομείο.

Η σκηνοθέτις αποφοίτησε από το Πανεπιστήμιο Kazan, Τμήμα Φιλολογίας το 1971. Από το 1989 εργάζεται ως σεναριογράφος και σκηνοθέτης, και είναι μέλος του Ρωσικού Σωματίου Εργαζομένων στον Κινηματογράφο, ενώ έχει συμμετάσχει και βραβευθεί σε πολλά Διεθνή και σε όλα τα Ρωσικά Κινηματογραφικά Φεστιβάλ. Ζει μόνιμα στη Μόσχα.

Φιλμογραφία:

1989 - House

1989 - The Dancing Hall

1990 - I Believe

1991 - The End of the Way

1995 - And the Man Plays the Trumpet

1995 - Strange Freedom of Existence

1997 - The Heirs of Paradise

1997-2000 - Project "100 Films about Moscow" (Sabantuj, Slavic Dances, I Feel it is Time to Part, Subway)

1998 - Tatiana Shmyga

2001 - The Very Aigi

2002 - Life as It is

2002 - Life is an Unpaired Boot

2003 – Η εποχή του θερισμού (The Harvest Time)

Ο Ιταλός

Ρωσία, 2005, έγχρωμο, 99΄

Σκηνοθεσία Αντρέι Κραβτσούκ

Ένα εξάχρονο παιδί μπορεί να κάνει ελάχιστα πράγματα και καταλαβαίνει εξίσου λίγα. Αλλά νιώθει πολλά. Ο μικρός Βάνια, που ζει στο ορφανοτροφείο, πρόκειται να υιοθετηθεί σύντομα από μια νέα οικογένεια στην ηλιόλουστη Ιταλία. Κάτω από έναν καθαρό ουρανό, μια νέα ζωή θα αρχίσει. Ο Βάνια αισθάνεται όμως, ότι κάποιος δεν μπορεί να αρχίσει μια νέα ζωή όταν δεν ξέρει ακόμη την παλιά. Αποφασίζει να βρει τη μητέρα του, αλλά για να κλέψει τα στοιχεία της από τα αρχεία πρέπει πρώτα να μάθει να διαβάζει. Μελετώντας, μαθαίνει άλλους μηχανισμούς που κυβερνούν τον κόσμο των ενηλίκων: τη διαφθορά της αστυνομίας, την απληστία των γραφειοκρατών για τους οποίους οι ξένες υιοθετήσεις είναι πηγή μεγάλου εισοδήματος και τη γενική αδιαφορία τους για τη μοίρα του παιδιού. Αντίθετα από τους ενηλίκους, ο Βάνια αναλαμβάνει την ευθύνη για τον εαυτό του και για τις αποφάσεις του.

Ερμηνείες

Γιούρι Ιτσκοβ

Μαρίγια Κουζνέτσοβα

Κόλια Σπρίντονοβ

Βραβεία-Συμμετοχές

- ◆ Deutsches Kinderhilfswerk / 55η Berlinale (Γερμανία), Μεγάλο Βραβείο για την Καλύτερη Ταινία
- ◆ Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου Ολυμπίας για Παιδιά και Νέους, Βραβείο Καλύτερης Ταινίας Μεγάλου Μήκους (2005)
- ◆ Cine Junior (Παρίσι, 2006), Μεγάλο βραβείο
- ◆ Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου του Buster (Δανία 2005), Μεγάλο Βραβείο

Κριτικές

- ◆ Ταινία, ζωηρά σκηνοθετημένη από τον πρωτοεμφανιζόμενο Αντρέι Κραβτσούκ, με σκηνές που απεικονίζουν τη σκληρή πλευρά της ζωής... στυγνός ρεαλισμός που εξελίσσεται σταδιακά σε μια σφιχτά δομημένη περιπέτεια.

Leslie Felperin, *Variety.com*

- ◆ Οι συγγραφείς του «Ιταλού» είναι αρκετά ρομαντικοί και σίγουροι ότι οι άνθρωποι καθοδηγούνται από «τα πιστεύω» και τις ελπίδες τους ότι τελικά τα όνειρά τους- ακόμη και τα πιο απίστευτα- θα γίνουν πραγματικότητα. Ο εξάχρονος Βάνια χρειάζεται κάποιον να δώσει την αγάπη του, η οποία ακόμη δεν έχει προδοθεί από τη ζωή. Έτσι ο Βάνια επέλεξε τη δική του μακρυνή και άγνωστη μητέρα. Και δεν θα παρεκκλίνει ποτέ από την απόφασή του.

Cultura

- ◆ Οι θεατές συμπάσχουν με τον φοβισμένο πρωταγωνιστή. Γι αυτό και η ταινία είναι ανθρώπινη. Ο θεατής θα συγκινηθεί και θα συλλογιστεί πως θα πρέπει να συμπεριφερθεί στα παιδιά που ζουν στο περιθώριο της ζωής.

Moskovskaja Sreda

Η ταινία έχει προσκληθεί σε περισσότερα από 40 κινηματογραφικά φεστιβάλ, έχει κερδίσει 8 μεγάλα βραβεία και 28 διακρίσεις.

Επίσης ήταν η εθνική υποψηφιότητα της Ρωσίας για το Oscar καλύτερης ξενόγλωσσας ταινίας το 2006.

Γεννήθηκε στο Λένινγκραντ το 1962. Σπούδασε μαθηματικά και πολιτικός μηχανικός. Το 1977 αποφοίτησε από το Ινστιτούτο Κινηματογράφου και Τηλεόρασης της Αγίας Πετρούπολης. Εργάζεται και ως σκηνοθέτης στην τηλεόραση.

Ένα καλοκαιρινό παραμύθι

Σουηδία, 1999, έγχρωμο, 90΄

Σκηνοθεσία Ουλφ Μάλμρος

1958. Δυο ορφανά παιδιά φτάνουν σε ένα μικρό χωριό στην εξοχή. Πρόκειται να περάσουν το καλοκαίρι με τον κύριο Γιόχανσον, τον νεκροθάφτη. Τα παιδιά όμως δεν έχουν την ίδια αντιμετώπιση για τη ζωή με τον γκρινιάρη και στριφνό κύριο Γιόχανσον και σύντομα το καλοκαίρι μετατρέπεται σε μια μεγάλη περιπέτεια.

Ερμηνείες

Kjell Bergqvist

Rebecca Scheja

Stasse Soulis

Cecilia Nilsson

Brasse Brännström

Ο Ουλφ Μάλμρος γεννήθηκε το 1965 και σκηνοθέτησε την πρώτη του ταινία για την τηλεόραση σε ηλικία 19 ετών. Από τότε είχε μια πολύπλευρη καριέρα ως σκηνοθέτης και σεναριογράφος. Σκηνοθέτησε αρκετά μουσικά βίντεο, ταινίες μικρού μήκους, μια ταινία μεγάλου μήκους και τρεις τηλεοπτικές σειρές.

Ο κόσμος της Σοφίας

Σουηδία-Νορβηγία-Δανία, 1999, έγχρωμο, 110΄

Σκηνοθεσία Έρικ Γκούσταφσον

Πρόκειται για την ιστορία της Σοφίας, ενός δεκατετράχρονου κοριτσιού, που ανακαλύπτει τον θαυμαστό κόσμο της δυτικής φιλοσοφίας με τη βοήθεια ενός μυστηριώδους δασκάλου και φίλου. Στο ταξίδι της μέσα στο χώρο και στο χρόνο, η μικρή Σοφία συναντά τους διάσημους δασκάλους της Ελληνικής Αρχαιότητας, της Αναγέννησης και του Διαφωτισμού. Η έλξη αυτής της αρμονίας, που εκτείνεται μέσα από τους αιώνες τη βάζει, εντούτοις, σε μεγάλο κίνδυνο. Τελικά, μαθαίνει πώς να χρησιμοποιεί τον υπέροχο κόσμο των φιλοσοφικών ιδεών για τους δικούς της σκοπούς, βρίσκοντας έτσι το δρόμο της προς την ελευθερία.

Ερμηνείες

Σίλιε Στορσέιν

Τόμας φον Μπρόμσεν Αντρίν Σέδερ

Μπγιον Φλόμπεργκ

Η ταινία αποτελεί ελεύθερη μεταφορά στον κινηματογράφο του ομώνυμου βιβλίου του Τζοστέιν Γκάρντερ και αποτελεί την μεγαλύτερη κινηματογραφική παραγωγή των σκανδιναβικών χωρών. Κόστισε 10 εκατομμύρια δολάρια.

Το μυθιστόρημα «Ο Κόσμος της Σοφίας» είναι ένα παγκόσμιο μπεστ σέλερ καθώς έχει μεταφραστεί σε 45 γλώσσες και έχει πουλήσει πάνω από 20 εκατομμύρια αντίτυπα. Στα ελληνικά κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Λιβάνη.

Το βιβλίο εκτός από ταινία κυκλοφορεί και σε cd rom, έχει γίνει παιχνίδι, μουσικό έργο και αποτέλεσε αφορμή για δεκάδες κύκλους συζήτησης.

Σκηνές της ταινίας έχουν γυριστεί και στην Ελλάδα, όπου βλέπουμε μια αναπαράσταση της δίκης του Σωκράτη.

Ο συγγραφέας του βιβλίου, μαζί με τη σύζυγό του, ίδρυσαν το 1997, τον οργανισμό «Sophie Foundation». Ο οργανισμός αυτός προσφέρει κάθε χρόνο το βραβείο Sophie Prize. Το βραβείο αυτό απονέμεται σε άτομα που συμβάλλουν στην προστασία του περιβάλλοντος. Το ποσό του βραβείου ανέρχεται σε εκατό χιλιάδες δολάρια, ένα από τα πιο γενναιόδωρα βραβεία παγκοσμίως. Το βραβείο του 2002 απονεμήθηκε στον Οικουμενικό Πατριάρχη Βαρθολομαίο.

Τον μυστηριώδη φίλο και καθηγητή της Σοφίας, Αλμπέρτο, τον υποδύεται ο βετεράνος Σουηδός ηθοποιός Τόμας βον Μπρόμσεν ("My Life As a Dog").

Το κινηματογραφικό συνεργείο ταξίδεψε σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες προκειμένου να κάνει γυρίσματα σε αυθεντικούς χώρους.

Μητρική Αγάπη

Ιράν, 1998, έγχρωμο, 90΄

Σκηνοθεσία Καμάλ Ταμπρίζι

Ένα αγόρι που ζει σε αναμορφωτήριο, δεν πιστεύει ότι η μητέρα του έχει πεθάνει. Έχει πλάσει μια φανταστική εικόνα της γυναίκας γύρω από ένα απόκομμα εφημερίδας και σκοπεύει να τη βρει. Όταν στο αναμορφωτήριο έρχεται μια καινούρια κοινωνική λειτουργός, το αγόρι πιστεύει ότι είναι η μητέρα του. Απρόθυμα, εκείνη τον φιλοξενεί στο σπίτι της, με σκοπό την επομένη να τον πάει πίσω στο αναμορφωτήριο. Η παρουσία του αγοριού σ' ένα σπιτικό χωρίς άντρες δημιουργεί μια θαλπερή ατμόσφαιρα, που γεννά μια συμπάθεια ανάμεσα στο νεαρό και την κόρη της κοινωνικής λειτουργού. Όταν όμως το αγόρι ανακαλύπτει ότι πρόκειται να τον πάνε πίσω στο αναμορφωτήριο, το σκάει για άλλη μια φορά...

Ερμηνείες

Fatemeh Motamed Aria
Hossein Soleimani
Golshid Egbali
Jamshid Esmailkhani
Mohamad Davudnejad.

Βραβεία

- ◆ 22ο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου για Παιδιά Βερολίνου (1999), Βραβείο Καλύτερης Ταινίας
- ◆ 9ο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου για Παιδιά Καΐρου (1999), Βραβείο Καλύτερης Ταινίας
- ◆ 39ο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου για Παιδιά και Νέους Ζλιν (Τσεχία, 1999), Βραβείο Καλύτερης Ταινίας
- ◆ Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου Ολυμπίας για Παιδιά και Νέους (2000), Βραβείο Καλύτερης Ταινίας και Βραβείο Καλύτερης Παιδικής Ερμηνείας

Ο νεαρός πρωταγωνιστής της ταινίας, που συγκλονίζει με την Ερμηνείας του, ήταν ένα πραγματικό παιδί ορφανοτροφείου. Μετά την ταινία, οι Ιρανοί σκηνοθέτες, ανέλαβαν με δικά τους έξοδα τις σπουδές του.

«Η αγάπη είναι η μεγαλύτερη ψυχική και πνευματική ανάγκη του σύγχρονου ανθρώπου. Χωρίς αυτήν ο άνθρωπος είναι ατελής. Όλα τα κακά προκαλούνται από την απουσία αγάπης και συμπόνιας, ενώ ό,τι είναι καλό προέρχεται από την αγάπη. Οι καταπονημένες γενιές του σήμερα βρίσκονται σε διαρκή αναζήτηση αγάπης, στοργής, κατανόησης. Τα παιδιά της γης αναζητούν τη μητέρα τους. Θέλουν να νιώθουν την αγάπη, να ζουν με αγάπη. Τα παιδιά του αύριο θα αναρωτιούνται αν θα υπάρξει μια αγκαλιά να τους ζεστάνει...»

Οι μικροί τραγουδιστές της Όπερας του Πεκίνου

Κίνα, 2000, έγχρωμο, 87΄

Σκηνοθεσία Ντου Μιν

Ο Γουάνγκ Νταγουέι, ένα εφτάχρονο αγόρι, ακολουθεί τον πατέρα του στην πόλη για να πουλήσουν λαχανικά. Συμπτωματικά βλέπει την παράσταση μιας σχολής όπερας και πλησιάζει. Πηδά στη σκηνή και ζητά να τον δεχθούν στο θίασο. Γίνεται μέλος της σχολής και αρχίζει να μελετά το ρόλο του «κλόουν», ενός από τους τέσσερις βασικούς χαρακτήρες της Όπερας του Πεκίνου. Η ζωή στη σχολή δεν είναι εύκολη. Πρέπει να μάθεις τραγούδι, διαλόγους και μιμητική, ακροβατικά, πολεμικές τέχνες και πολλά ακόμη. Ο Νταγουέι μελετά σκληρά και σημειώνει σημαντική πρόοδο. Επίσης σιγά-σιγά τα πηγαίνει όλο και καλύτερα με τους υπόλοιπους μαθητές. Η πρώτη παράσταση που μαθαίνει ο Νταβέι είναι το San Cha Kou. Μαζί με τους υπόλοιπους μαθητές παίζει την παράσταση στην πόλη του, όπου τον περιμένει ενθουσιώδης υποδοχή.

Ερμηνείες

Γουάνγκ Χάο

Τα παιδιά που συμμετέχουν στην Όπερα του Πεκίνου γυμνάζονται πολύ σκληρά, γεγονός για το οποίο, η διεύθυνση της Όπερας έχει δεχθεί αυστηρή Κριτικές.

Η Ντου Μιν αποφοίτησε από το τμήμα σκηνοθεσίας της Ακαδημίας Κινηματογράφου του Πεκίνου. Σκηνοθέτησε πολλά φιλμ για τον κινηματογράφο και την τηλεόραση. Κέρδισε πολλά βραβεία στην Κίνα για τη δουλειά της. Τα μέλη της οικογένειάς της είναι όλοι τραγουδιστές της Όπερας του Πεκίνου. Έγραψε το σενάριο της ταινίας «Τραγουδιστές της Όπερας του Πεκίνου» το 2000 και έκανε τη σκηνοθεσία. Η ταινία κέρδισε το Κρατικό Βραβείο Καλύτερης Παιδικής Ταινίας και ειδικό βραβείο στα «Βραβεία Calf».

Ο μικρός άνθρωπος

Ιράν, 1998, έγχρωμο, 85΄

Σκηνοθεσία Εμπραχίμ Φορουζές

Ο Μαμάλ είναι 11 χρονών κι έχει άλλα τρία μικρότερα αδέρφια. Πηγαίνει στο σχολείο αλλά βοηθάει και τους γονείς του που δυσκολεύονται να κερδίσουν τα προς το ζην. Η μητέρα του πλέκει καλάθια και κατασκευάζει χαλάκια από φυτά. Δεν υπάρχει όμως ζήτηση τέτοιων ειδών στην περιοχή τους. Ο Μαμάλ προσπαθεί να προωθήσει μερικά στην πόλη. Φορτώνει το μουλάρι και συνοδευόμενος από την αδερφή του Μαριάμ πηγαίνουν στο διπλανό χωριό. Εκεί συναντάει κι άλλα παιδιά που έχουν είδη για πούλημα. Τα φορτώνουν σ' ένα φορτηγάκι και φεύγουν για την πόλη. Η Μαριάμ επιστρέφει στο χωριό με το μουλάρι. Στην πόλη οι έμποροι δίνουν όλο και λιγότερα χρήματα για τα είδη που τους πηγαίνει ο Μαμάλ. Ελάχιστοι πια αγοράζουν τέτοια πράγματα. Τα χειροποίητα δεν έχουν πέραση. Ο πατέρας του Μαμάλ φτιάχνει ξυλοκάρβουνα, αλλά είναι αδύνατο πια να συνεχίσει αυτή τη δουλειά: οι τιμές έπεσαν τόσο πολύ που δεν αφήνουν το παραμικρό κέρδος. Έτσι, αναγκάζεται να ξενιτευτεί. Τότε ο Μαμάλ αποφασίζει να κάνει δουλειές που δε συμβαδίζουν με την ηλικία του. Αυτό θα τον φέρει σε σύγκρουση με τη μητέρα του, το σχολείο του και το δάσκαλό του. Η αποφασιστικότητά του όμως θα τον δικαιώσει...

Ερμηνείες

Mohammad Reza Safari

Maryam Kazemi

Βραβεία

- ◆ 11^ο Hyder Abad Children Film Festival (Ινδία, 1999), Βραβείο Καλύτερου Ασιατικού Φίλμ
- ◆ Cine Junior Film Festival (Γαλλία, 1999), Βραβείο Cine Junior

Επί σειρά ετών διευθυντής του κέντρου για την Πνευματική και Ψυχική Ανάπτυξη των Παιδιών και των Νέων, ο Φορουζές θεωρείται μαζί με τον Αμπάς Κιαροστάμι κορυφαίος σκηνοθέτης της παιδικής ηλικίας.

Ένας μπαμπάς με είκοσι πέντε παιδιά

Κίνα, 2001, έγχρωμο, 90΄

Σκηνοθεσία Χουάνγκ Κονγκ

Ο πλούσιος κτηνοτρόφος Ζάο Γουάνγκ ήταν ένα ορφανό παιδί που το μεγάλωσαν οι συγχωριανοί του. Στη γιορτή της κομητείας ο Ζάο Γουάνγκ δωρίζει 10 000 RMB στο ίδρυμα της κοινωνικής πρόνοιας και ξαφνικά γίνεται σημαντικό πρόσωπο. Μπροστά στην τηλεοπτική κάμερα, ο ενθουσιασμένος και ευγενικός Ζάο Γουάνγκ δηλώνει ότι θέλει να γίνει ο πατέρας όλων των ορφανών, με αποτέλεσμα πολλά παιδιά να μαζευτούν γύρω του. Τώρα πρέπει να βρει τον τρόπο για να στεγάσει όλες αυτές τις νέες ζωές, δίνοντάς τους την πραγματική πατρική αγάπη που δεν έχουν αλλά που τους αξίζει. Μια ζεστή ιστορία που θα αιχμαλωτίσει την καρδιά σας.

Ερμηνείες

Ζάο Γουάνγκ
Χουάνγκ Χονγκ
Λιου Γιουγίνγκ
Λι Λιν

Μπαχ και Μπρόκολο

Καναδάς, 1986, έγχρωμο, 95΄

Σκηνοθεσία Αντρέ Μελανσόν

Η ταινία Μπαχ και Μπρόκολο είναι η ιστορία της Φάνι, ενός εντεκάχρονου ορφανού με μια υπέροχη αντίληψη για τη ζωή. Το μόνο πράγμα που κράτησε από την προηγούμενη οικογενειακή της ζωή ήταν ο φίλος της ο Μπρόκολο, ένα ήμερο κουνάβι. Όταν αναγκάστηκε να ζήσει με το θείο της τον Τζόναθαν, έναν μεσήλικα εργένη του οποίου το μόνο πάθος για τη ζωή ήταν η μουσική του Μπαχ, έφερε χάος και τελικά αγάπη στην οργανωμένη μα μοναχική ζωή του θείου της.

Ερμηνείες

Μαέ Πέμαν

Ρεϊμόν Λεγκο

Χάρυ Μαρσιάνο

Φράνς Αρμπουρ

Αντρέ Πελετιέ

Βραβεία

- ◆ 1988 Χρυσό Βραβείο του περιοδικού Parent's Choice (U.S.A)
- ◆ Διεθνές Φεστιβάλ Παιδικού Κινηματογράφου του Σικάγο, Πρώτο Βραβείο
- ◆ 22η Διεθνής Συνάντηση «Κινηματογράφος και Νεότητα» των Καννών, Βραβείο Παιδικής Κριτικής Επιτροπής
- ◆ 16ο Διεθνές Φεστιβάλ Παιδικών Κινηματογραφικών και Τηλεοπτικών Ταινιών Λος Άντζελες, Βραβείο Ruby Slipper Καλύτερης Ταινίας από την Κριτικές Επιτροπή Ενηλίκων και από την Κριτικές Επιτροπή των Παιδιών (ex aequo)
- ◆ 5ο Κινηματογραφικό Φεστιβάλ Νέων του Λαόν (Γαλλία), Δημοφιλέστερη Ταινία
- ◆ Carrousel Ταινιών για Παιδιά, στο Ριμουσκι (Καναδάς), Δημοφιλέστερη Ταινία
- ◆ 5ο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου στο Abitibi-Temiscamingue (Καναδάς), Δημοφιλέστερη Ταινία
- ◆ 1ο Διεθνές Φεστιβάλ Παιδικού και Νεανικού Κινηματογράφου Αλγερίου, Πρώτο Βραβείο και Βραβείο Κριτικών
- ◆ 15ο Διεθνές Κινηματογραφικό Φεστιβάλ της Μόσχας, Βραβεία των Παιδιών για την «Πιο ζεστή και πιο υπέροχη ταινία»

Κριτικές

- ◆ Η ταινία είναι εξαιρετικά ευχάριστη.

Parent's Choice

- ◆ Αυτή η ταινία έχει πολλές ενδιαφέρουσες πλευρές: Η ψυχολογική μελέτη του Ζαν Κλόντ και της Φάνυ, το τι σημαίνει οικογένεια και η χιουμοριστική της πλευρά. Μπορεί να χρησιμοποιηθεί σε πρόγραμμα Γλωσσικών Σπουδών όπως επίσης και στα προγράμματα των Αγγλικών ως δεύτερη γλώσσα.

Bryan Smith, *Visual Media*

- ◆ Μελανσόν καταφέρνει να αποσπάσει ζωντανές ερμηνείες από τα παιδιά και καθοδηγεί τον Λεγκό ώστε να αποδώσει τον χαρακτήρα του Τζόναθαν με βάθος και αληθοφάνεια. Στην ταινία υπάρχει καλή διάθεση και ευθυμία καθώς και ένα ξεκάθαρο χάπι εντ.

Devo, *Variety*

- ◆ Η ματιά στην προβληματική σχέση παιδιού - ενήλικα είναι ο κυριότερος λόγος για τον οποίο η ταινία μπορεί να είναι περήφανη. Οι προστριβές, οι απογοητεύσεις και οι χαρές μιας τέτοιας σχέσης αναδεικνύονται με φυσικότητα στην ταινία. Και σε αυτό συμβάλλει σημαντικά η απόλυτα φυσική και αυθόρμητη έκφραση των συναισθημάτων της Φάνυ και των άλλων παιδιών.

Mary Alemany- Galway, *Cinema Canada*

Το παρατσούκλι του Αντρέ Μελανσόν είναι «ο Έλληνας» γιατί είναι ψηλός και γοητευτικός σαν αρχαίος έλληνας θεός.

Ο Αντρέ Μελανσόν έχει επίσης κερδίσει τον τίτλο της αυθεντίας στις παιδικές ταινίες.

Ο νεαρός Άντερσεν

Δανία-Νορβηγία-Σουηδία, 2005, έγχρωμο, 115΄

Σκηνοθεσία Ρούμλε Χάμερικ

Δανία, 1822. Ο Χανς Κρίστιαν όχι μόνο είναι πάμφτωχος, αλλά είναι και αδέξιος ως τραγουδιστής, χορευτής και ηθοποιός. Κι όμως, ο διευθυντής του Βασιλικού Θεάτρου της Δανίας τον λυπάται και τον στέλνει σε ένα σχολείο στην επαρχία, όπου τα ηνία κρατάει ο χαρισματικός διευθυντής Μάισλινγκ. Το αποτέλεσμα είναι μία συνάντηση μεταξύ ενός ονειροπόλου και ενός ανθρώπου που αναζητά την εξουσία και ο οποίος είναι αποφασισμένος να καταστείλει την ζωηρή φαντασία του Άντερσεν. Για να το πετύχει χρησιμοποιεί την πνευματική τρομοκρατία και απαγορεύει στον νεαρό να γράφει. Όταν ο Άντερσεν γίνεται φίλος με έναν συμμαθητή του, τον Τουκ, ο Μάισλινγκ καταλαμβάνεται από ζήλεια και τιμωρεί τον Τουκ κάθε φορά που ο Άντερσεν κάνει κάποιο λάθος. Για να σώσει τον Τουκ, ο Άντερσεν εγκαταλείπει το σχολείο. Όταν επιστρέφει, ο Τουκ είναι ετοιμοθάνατος. Σύντομα ο Άντερσεν θα αναγκαστεί να θάψει τον πρώτο και μοναδικό του φίλο. Ο Μάισλινγκ ασκεί ακόμη περισσότερη πίεση στον νεαρό, και μόνο όταν αποκαλύπτεται ότι ο Μάισλινγκ έχει καταχραστεί κονδύλια του σχολείου πείθεται ο Άντερσεν πως έχει ξεφύγει από την τυραννία του. Όμως η ελευθερία του δεν θα κρατήσει πολύ. Ο Μάισλινγκ επιμένει να πάρει τον Άντερσεν μαζί του στη νέα του θέση στην Ελσινόρ. Ο Άντερσεν βρίσκεται στο κατώφλι της χειρότερης περιόδου της ζωής του. Σκέφτεται να αυτοκτονήσει. Και μόνο μόλις φτάσει στο χείλος της αβύσσου συνειδητοποιεί με ποιον τρόπο θα μπορέσει να εκδικηθεί τον βασανιστή του...

Ερμηνείες

Σίμον Νταχλ Ταουλόου

Πέτερ Στέεν

Χένινγκ Γιένσεν

Λαρς Μπρούγκμαν

Μίκελ Χεσελνταχλ

Τούβα Νόβοτνυ

Πουκ Σχαρμπάου

Simon Dahl Thaulow (Young Andersen)

Peter Steen (Old Andersen)

Henning Jensen (Meisling)

Lars Brygmann (Collin)

Mikkel Hesseldahl Konyher (Tuk)

Tuva Novotny (Henriette Wulff)

Puk Scharbau (Mrs. Meisling)

Βραβεία

◆ Βραβείο EMMY 2006

Η ταινία είναι η εθνική παραγωγή της Δανίας για τα 200 χρόνια απ' τη γέννηση του μεγάλου παραμυθά Χανς Κρίστιαν Άντερσεν (γεν. το 1805) και περιγράφει την σκληρή περίοδο της εφηβείας του, πριν αναγνωριστεί ως συγγραφέας.

Η παγκόσμια πρώτη προβολή του «Νεαρού Άντερσεν» πραγματοποιήθηκε στις 2 Απριλίου 2005 ταυτόχρονα στην Κοπεγχάγη, την Αθήνα και τον Πύργο. Οι προβολές στην Ελλάδα έγιναν στο πλαίσιο αφιερώματος που οργάνωσαν το Νεανικό Πλάνο, το Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου Ολυμπίας για Παιδιά και Νέους και οι εκδόσεις Πατάκη.

Ο νεαρός μάγος

Καναδάς, 1987, έγχρωμο, 99΄

Σκηνοθεσία Βαλντεμάρ Ντζίκι

Ο νεαρός μάγος είναι η ιστορία του Πήτερ, ενός δωδεκάχρονου αγοριού που ονειρεύεται να γίνει μάγος. Μια μέρα, ο Πήτερ ανακάλυψε ότι είχε αποκτήσει μαγικές δυνάμεις. Μπορούσε να μετακινήσει αντικείμενα χωρίς να τα αγγίξει. Αλλά η μεγάλη ανησυχία εκείνου και των γονιών του ήταν ότι δεν είχε απόλυτο έλεγχο των δυνάμεών του. Μετά από αρκετές αποτυχίες συναντάει τον Αλέξανδρο. Με τη βοήθεια του καινούριου του φίλου ο Πήτερ μαθαίνει να ελέγχει τη δύναμή του και τελικά να τη χρησιμοποιεί για να σώσει ολόκληρη την πόλη του από την καταστροφή

Ερμηνείες

Ράστν Τζεντγουαμπ

Έντουαρντ Γκαρσον

Βραβεία-Συμμετοχές

- ◆ Διεθνές Φεστιβάλ Παιδικού Κινηματογράφου του Σικάγο, Δημοφιλέστερη Ταινία
- ◆ 5ο Κινηματογραφικό Φεστιβάλ Νέων του Λαόν (Γαλλία), Μεγάλο Βραβείο της Διεθνούς Κριτικής Επιτροπής Ενηλίκων (ex aequo) και της Νεανικής Διεθνούς Επιτροπής
- ◆ 17ο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου του Giffoni (Ιταλία), Μεγάλο Βραβείο της Κριτικής Επιτροπής Ενηλίκων και Βραβείο Διανομής
- ◆ Φεστιβάλ Cinekid (Ολλανδία), Δημοφιλέστερη Ταινία
- ◆ 5ο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου για Παιδιά και Νέους Τεχεράνης, Καλύτερη Ταινία
- ◆ Φεστιβάλ Roznam (Πολωνία), Βραβείο Crystal Kid για την Καλύτερη Ταινία του 1987 και Βραβείο Κριτικής Επιτροπής για υψηλά επαγγελματικό επίτευγμα
- ◆ 15ο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου της Μόσχας, Βραβείο της Ένωσης Σοβιετικών Σκηνοθετών και Ασημένιο Μετάλλιο της Διεθνούς Κριτικής Επιτροπής Ενηλίκων (ex aequo με την ταινία «Μπαχ και Μπρόκολο»)
- ◆ Φεστιβάλ Gdansk (Πολωνία), Καλύτερη Καλλιτεχνική Διεύθυνση

Κριτικές

- ◆ Αυτή τη ταινία αποδεικνύεται πολύ χρήσιμη στις σχολικές τάξεις. Θα διασκεδάσει χάρη στο χιούμορ της και τον ενθουσιασμό των ηθοποιών της. Υπάρχουν πολλά θέματα για συζήτηση: η φιλία, η ασφάλεια, τα όπλα, μία έξυπνη και επιστημονική έρευνα για τα ανθρώπινα πειραματόζωα. Το μόνο πρόβλημα για τις σχολικές και δημόσιες βιβλιοθήκες οπτικοακουσικών μέσων θα είναι να έχουν αρκετά αντίγραφα για να ικανοποιήσουν τη ζήτηση.

Bryan Smith, *Visual Media*

- ◆ Ένα διασκεδαστικό σύνολο, γεμάτο από πολλές φάρσες. Ο Ντζίκι σκηνοθετεί επιδέξια και οι νεαροί ηθοποιοί υποδύονται εξαιρετικά το ρόλο τους.

Adam, *Variety*

...Ο αντικειμενικός σκοπός αυτής της ταινίας δεν είναι να προκαλέσει τον τρόμο αλλά πραγματικά να διασκεδάσει, χάρη στα σπέσιαλ εφέ που δεν απέχουν πολύ από τα χοντροκομμένα αστεία που είναι σίγουρο ότι αρέσουν στα παιδιά... Πρέπει να σημειωθεί ότι Ο νεαρός μάγος είναι μια αντιπολεμική ταινία.

Richard Gay, *Le Matin*

Η ταινία είναι συμπαραγωγή του Ροκ Ντέμερς και του Κριστόφ Ζανούσι

Η ξύλινη κάμερα

Γαλλία-Ν.Αφρική-Αγγλία, 2003, έγχρωμο, 92´

Σκηνοθεσία Ντσαβένι Γουά Λουρούλι

Στην Καγιελίτσα, μια πολίχνη κοντά στο Κέιπ Τάουν, μετά το τέλος του Απαρχάιντ, δύο δεκατριάχρονα παιδιά, ο Μαντίμα και ο Σίφο, παίζουν στις σιδηροδρομικές γραμμές. Ένα τρένο περνά. Το σώμα ενός νεκρού άντρα εκσφενδονίζεται από το τρένο και κυλά στα πόδια τους. Στο παγωμένο του χέρι σφίγγει ένα όπλο και μια κάμερα. Ο Σίφο παίρνει το όπλο και ο Μαντίμα την κάμερα. Οι μοίρες τους σφραγίζονται.

Ερμηνείες

Junior Singo (Madiba)

Dana de Agrella (Estelle)

Innocent Msimango (Sipho)

Βραβεία-Συμμετοχές

- ◆ Φεστιβάλ Βερολίνου, Αργυρή Άρκτος από την Κριτικές Επιτροπή της Νεολαίας, 2004
- ◆ Φεστιβάλ Μόντρεαλ, Μεγάλο Βραβείο, 2004
- ◆ Φεστιβάλ Παρισιού, Βραβείο Henri Alekan για Καλύτερη Φωτογραφία, 2004
- ◆ Φεστιβάλ Έμντεν, Βραβείο Κοινού
- ◆ Συμμετοχή στα διαγωνιστικά προγράμματα των Φεστιβάλ Μιλάνου, Φιλαδέλφειας, Κωνσταντινούπολης, Ρότερνταμ, Κοπεγχάγη, Μπρισμπάν, Ελσίνκι, Ολυμπίας

Ο σκηνοθέτης της ταινίας μετά τις σπουδές του στο Γιοχάνεσμπουργκ, πήγε για μεταπτυχιακές σπουδές στις Ηνωμένες Πολιτείες. Δάσκαλός του εκεί ήταν ο μεγάλος Μίλος Φόρμαν, που τον επηρέασε τα μέγιστα στη φιλοσοφία του για τον κινηματογράφο.

Το ξυπόλητο τάγμα

Ελλάδα, 1953, ασπρόμαυρο, 93΄

Σκηνοθεσία Γκρεγκ Τάλλας

Η αληθινή ιστορία 160 παιδιών, που η δράση τους πήρε διαστάσεις μύθου όταν οι Ναζί τα έδιωξαν από τα ορφανοτροφεία της Θεσσαλονίκης στα χρόνια της γερμανικής κατοχής του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου. Τα παιδιά μεταβάλλονται σ' ένα είδος καλόκαρδης ηρωικής συμμορίας, που κλέβει από τους Γερμανούς και τους μαυραγορίτες για να συντηρεί τα μέλη της κι όσους μπορεί από τον κόσμο γύρω της. Επίσης, πέρα από την αρωγή που παρείχαν στο κόσμο, κατάφεραν με την εξυπνάδα και το κουράγιο τους να βοηθούν την Αντίσταση, βρίσκοντας τρόπους να φυγαδεύουν στη Μέση Ανατολή Έλληνες, Αμερικάνους και Εγγλέζους αξιωματικούς, με σκοπό να ενωθούν με τους εκεί συμμαχικούς στρατούς.

Ερμηνείες

Επαγγελματίες ηθοποιοί:

Νίκος Φέρμας

Μαρία Κωστή

Στο ρόλο του νεαρού Νίκου

ο Αντώνης Βούλγαρης

Από το θαυμάσιο πλήθος των

νεαρών ερμηνευτών ξεχωρίζουν οι:

Βασίλης Φραγκαδάκης

Χρήστος Σολούρογλου

Ευάγγελος Γιωτόπουλος

Σταύρος Κρόζος

Γιώργος Αξιώτης

η μικρούλα Καίτη Τζίνη

Βραβεία

- ◆ Φεστιβάλ Εδιμβούργου, Golden Medal Award, 1955

Κριτικές

- ◆ Ο παγκόσμιος τύπος και ιδίως οι αμερικάνικες εφημερίδες υποδέχτηκε με διθυραμβικές κριτικές την ταινία και αναγνώρισε στην προσπάθεια του Γκρεγκ Τάλλας ένα επίτευγμα ανάλογο με αυτό του Ροσσελίνι στην ταινία «Ρώμη-Ανοχύρωτη Πόλη» και του Βιτόριο Ντε Σίκα στον «Κλέφτη των Ποδηλάτων».
- ◆ Σπανίως έρχονται ελληνικές ταινίες στην Αμερική, κι εκείνες που έρχονται είναι αξιοθρήνητα ασήμαντες, χωρίς έννοια, απρόσεκτες κατασκευές των γελωτοποιών της μόδας (...). Επήλθε όμως μια αλλαγή. Μας ήρθε και μια ταινία που βγαίνει από την καρδιά και συγκινεί την καρδιά... Το «Ξυπόλητο Τάγμα» είναι μια ταινία άξια του κινηματοθέατρου Γκλόουμπ του Μπρόντγουέι στο οποίο προβάλλεται.

Sunday News

- ◆ Από την πρώτη σκηνή μέχρι την τελευταία, ο ρεαλισμός είναι το χαρακτηριστικό του φιλμ. Από την πρώτη στιγμή κυριαρχούν τα πόδια – γυμνά πόδια– που κινούνται κατά μήκος της οθόνης όπως οι κυνηγημένοι ποντικοί. Με μια προφανώς ανεξάντλητη ενεργητικότητα τα πόδια, και η υπόθεση, κινούνται συνεχώς καθ’ όλη τη διάρκεια της ταινίας.

Les Angeles Times

- ◆ Είμαι βέβαιος ότι θα συμφωνήσετε πως ο Γκρεγκ Τάλλας απέδειξε το επιχείρημά του –να δημιουργήσει ένα φιλμ της καλλιτεχνικής ολκής του «Κλέφτη Ποδηλάτων» – και ότι το «Ξυπόλητο Τάγμα», εάν συλλάβετε την ωμή τραγωδία του και τον καταφανή ρεαλισμό του, είναι ένα μνημειώδες φιλμ!

Les Angeles Examiner (Hollywood)

- ◆ Το «Ξυπόλητο Τάγμα» είναι μιας ποιότητας που μπορεί να ευρεθεί μόνο σε ταινίες όπως «Ο Κλέφτης των Ποδηλάτων». Η υπόθεση και τα παιδιά που πρωταγωνιστούν, καθιστούν την ταινία εξαιρετική γι’ αυτούς που αναζητούν το ασύνηθες στη διασκέδαση.

San Francisco New (Hollywood)

- ◆ Εκείνο που ξεχωρίζει είναι η ποιητική οπτική της σκηνοθεσίας και ο μοναδικός τρόπος με τον οποίο ο Τάλλας διευθύνει τους δυο επαγγελματίες και τους δεκάδες ερασιτέχνες ηθοποιούς. Ο Τάλλας, δούλεψε την ταινία με μεράκι και πάθος. Αγάπησε όλα αυτά τα παιδιά κατά τη διάρκεια των γυρισμάτων και τον αγάπησαν κι αυτά.

Alex Tallas, 25-10-2005

- ◆ Το «Ξυπόλητο Τάγμα», είναι ένα απ’ τα καλύτερα δείγματα του ελληνικού νεορεαλισμού. Ασφαλώς το πρώτο ελληνικό νεορεαλιστικό φιλμ είναι το «Πικρό Ψωμί» (1951) του Γρηγόρη Γρηγορίου και η αυθεντικότερη έκφρασή του η «Μαύρη Γη» (1952) του Στέλιου Τατασόπουλου. Αλλά το «Ξυπόλητο Τάγμα» (1953), εκτός από τη νεορεαλιστική οπτική, ήταν και μια παραγωγή καλλιτεχνικά άρτια για τα δεδομένα της εποχής.

Δημήτρης Σπύρου

Το ελληνικό όνομα του Γκρεγκ Τάλλας ήταν Γρηγόρης Θαλασσινός. Γεννήθηκε στην Κωνσταντινούπολη το 1909 και πέθανε στην Αθήνα το 1993.

Ο Βιτόριο Ντε Σίκα όταν είδε το 1955 το «Ξυπόλητο Τάγμα» στο Φεστιβάλ του Εδιμβούργου είπε στον Γκρεγκ Τάλλας: «Αν είχες γυρίσει αυτή την ταινία προτού γυρίσω εγώ τον “Κλέφτη των Ποδηλάτων” τότε σήμερα θα ήσουν εσύ ο Ντε Σίκα!».

Την καταπληκτική μουσική της ταινίας έχει γράψει ο Μίκης Θεοδωράκης και αυτή ήταν η πρώτη μουσική που συνέθεσε για κινηματογραφική ταινία.

Το «Ξυπόλητο Τάγμα» ήταν η πρώτη ελληνική ταινία που βραβεύθηκε σε διεθνές φεστιβάλ.

Τα 63 από τα 66 παιδιά που πήραν μέρος στα γυρίσματα, ο Γκρεγκ Τάλλας τα πήρε από αναμορφωτήρια της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης.

Η μηχανή λήψης που χρησιμοποιήθηκε για την ταινία ήταν του 1924 και ο οπερατέρ Μιχάλης Γαζιάδης είχε στη διάθεσή του μόνο 6 προβολείς για το φωτισμό. Οι Αμερικανοί δεν μπορούσαν να πιστέψουν ότι η ταινία γυρίστηκε με τόσο λίγα τεχνικά μέσα. Ο φωνολήπτης της Κολούμπια ήταν αδύνατο να δεχθεί πως αυτή η ταινία γυρίστηκε βουβή και πως είχαν επιτευχθεί τόσο άψογοι συγχρονισμοί στο ντουμπλάρισμα της ηχητικής μπάντας στην Ελλάδα!

Τα παιδιά του πετρελαίου

Ιράν, 2001, έγχρωμη, 90΄

Σκηνοθεσία Εμπραχίμ Φορουζές

Η ιστορία διαδραματίζεται σε ένα χωριό του νοτίου Ιράν. Χωριό φτώχειας, χτισμένο κυριολεκτικά πάνω σε λίμνες πετρελαίου, στην περιοχή όπου έγινε η πρώτη γεώτρηση στη Μέση Ανατολή, δίπλα ακριβώς από τις εγκαταστάσεις της εταιρίας που εκμεταλλεύεται το «μαύρο χρυσό».

Ο τεράστιος πλούτος που αποφέρουν οι γεωτρήσεις, δεν βοηθά τους κατοίκους του μικρού χωριού να καλυτερεύσουν τη ζωή τους. Μοναδικό όφελος γι' αυτούς τα υπολείμματα του πετρελαίου που μαζεύονται στους λάκκους και τα μαζεύουν οι γυναίκες στους τσίγκινους κουβάδες τους, για να τα πουλήσουν στην αγορά της κοντινής πόλης για λίγο ψωμί κι ένα δυο τσαλακωμένα χαρτονομίσματα. Γυναίκες και παιδιά κατοικούν σ' αυτό το χωριό. Ελάχιστοι άνδρες. Οι άνδρες δουλεύουν στο γειτονικό Κουβέιτ, όπου σύμφωνα με τις φήμες ρέουν πακτωλοί χρήματος. Αλλά η δουλειά των ανδρών στην ξένη χώρα δε μοιάζει ικανή να απαλλάξει από τη φτώχεια τις οικογένειές τους.

Στο Κουβέιτ δουλεύει κι ο πατέρας του Ισμαήλ, του μικρού πρωταγωνιστή της ταινίας. Μόνη τους περιουσία ένα μουλάρι, που ο δανειστής τους απειλεί πως θα τους το πάρει, αν δεν του ξοφλήσουν σε λίγες μέρες το δάνειο εντόκως. Κι ο Ισμαήλ, μοναδικός άντρας της οικογένειας, θεωρεί πως είναι υποχρέωσή του να σώσει την περιουσία τους από τα χέρια του τοκογλύφου...

Ερμηνείες

Μιλάντ Ρεζαεϊ΄

Αζάρ Κοσραβί

Μιλάντ Σαντι

Ναζρίμ Μπουσταν

Σαγιάντ Ρεζαεϊ

Χαμίντ Μπαχτιαρί

Σενάριο

Ebrahim Forouzesh

Φωτογραφία

Bezad Ali-Abadian

Ήχος

Sasan Nakhaei

Ahmad Asgari

Μοντάζ

Bahram Dehghani

Μουσική

Behnam Saboohi

Ερμηνείες

Milad Rezaei

Azar Khosravi

Milad Shadi

Nasrin Boostan

Sajjad Rezaei

Hamideh Bakhtiyari

Παραγωγή

Ινστιτούτο για τη Διανοητική Ανάπτυξη των Νέων - Ιράν

Βραβεία

24ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου του Χιούστον (2002), Χρυσό Βραβείο

42ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου για Παιδιά στο Ζλιν (Τσεχία, 2002), Βραβείο

Καλύτερης Ταινίας

Avanessa Film Festival (Πορτογαλία, 2002), Βραβείο Καλύτερης Ταινίας

4ο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου Ολυμπίας για Παιδιά και Νέους (2001),

Βραβείο Σκηνοθεσίας

Κριτικές

Η σκηνή με τον πιτσιρικά να ισορροπεί σε αγωγό πετρελαίου και κάτω να χάσκει το απέραντο κενό, βάζει κάτω χιλιάδες μέτρα σασπένς του Χόλιγουντ.

Δημήτρης Δανίκας, *Τα Νέα*

Ο Φορουζές αντιμετωπίζει την ιστορία του με ρεαλισμό, ειλικρίνεια, λιτότητα και αγάπη για το θέμα του.

Νίνος-Φενέκ Μικελίδης, *Ελευθεροτυπία*

Τα «Παιδιά του Πετρελαίου» είναι μια γλυκιά, ρεαλιστική και ανθρώπινη ταινία, που δεν διστάζει να τα βάλει με τα μεγάλα συμφέροντα και να πει τα πράγματα με το όνομά τους.

Αλεξία Μπρη, *Απόφαση*

Σε μια καταπληκτικά γυρισμένη σκηνή προς το τέλος της ταινίας «Τα παιδιά του πετρελαίου», η παιδική αθωότητα μετατρέπεται σε κυριολεκτικό θρίλερ ζωής

Γιάννης Ζουμπουλάκης, *Το Βήμα*

Τα «Παιδιά του Πετρελαίου», όμως, δεν τα παρακολουθείς με ενδιαφέρον μόνον για το θέμα τους. Τα παρακολουθείς και για την κινηματογράφησή τους. Ο έμπειρος Ιρανός σκηνοθέτης κατορθώνει να κάνει τη λιτότητα της παραγωγής χάρισμα.

Νίκος Αντωνάκος, *Ριζοσπάστης*

- ◆ Τα «Παιδιά του πετρελαίου» είναι μια ταινία που εστιάζει στις σχέσεις και στα προβλήματα των αν-θρώπων, με τη φτώχεια που τους βαραίνει και ορίζει τις ζωές τους. Ο σκηνοθέτης Εμπραχίμ Φορουζές τολμά και βάζει βαθιά το νυστέρι της Κριτικής και καταγγέλλει το ρόλο των μεγάλων πετρελαϊκών επιχειρήσεων.

EPT on line

Η ταινία στρέφει τη γωνία λήψης της προς τις σχέσεις και τα προβλήματα των ανθρώπων, με τη φτώχεια που τους βαραίνει και ορίζει τις ζωές τους.

Μας αιφνιδιάζει με την τόλμη του σκηνοθέτη της να βάλλει βαθιά το νυστέρι της Κριτικής και να καταγγείλει το ρόλο των μεγάλων πετρελαϊκών επιχειρήσεων.

Το σενάριο της ταινίας στηρίχτηκε στο μυθιστόρημα «Το μαύρο Ποτάμι» του Ιρανού συγγραφέα Ali Salehi.

Ο Εμπραχίμ Φορουζές γεννήθηκε στην Τεχεράνη το 1939. Εργάστηκε αρχικά στο Υπουργείο Δικαιοσύνης πριν ξεκινήσει σπουδές στη Σχολή Καλών Τεχνών και Θεατρικών Σπουδών της Τεχεράνης. Σκηνοθέτησε την πρώτη του ταινία, *Οι έμποροι*, ένα ντοκιμαντέρ μικρού μήκους, το 1968. Το 1970 άρχισε η συνεργασία του με το Ινστιτούτο για τη Διανοητική Ανάπτυξη των Νέων το οποίο παράγαγε πάνω από 80 ταινίες. Αυτό το Ινστιτούτο (το **Kannon**) ιδρύθηκε το 1965 με στόχο τη δημιουργία βιβλιοθηκών για παιδιά, εργαστηρίων ζωγραφικής και σχολών θεάτρου. Το 1969 ο **Αμπάς Κιαροστάμι** δημιούργησε και ένα τμήμα κινηματογράφου που αναπτύχθηκε στην πιο σημαντική εταιρία παραγωγής του Ιράν. Από το 1985 και μετά ο Φορουζές αφιερώθηκε πιο συστηματικά στη σκηνοθεσία και γύρισε το 1986 «Το κλειδί», το 1992 «Το Πιθάρυ», το 1998 τον «Μικρό Άνθρωπο» και το 2001 «Τα Παιδιά του Πετρελαίου».

Πετώντας στα τυφλά

Γερμανία, 2004, έγχρωμο, 87'

Σκηνοθεσία Μπερντ Ζάλινγκ

Η Μαρί είναι 13. Στο οικοτροφείο της ξέρει να κινείται. Ακόμα και χωρίς το μπαστούνι. Εδώ, το να είσαι τυφλός δεν είναι πρόβλημα. Αν, φυσικά, δεν υπάρχει η κρυφή επιθυμία για τον κόσμο των «ανοιχτομάτηδων». Αλλά για να βγεις από αυτή την ασφάλεια χρειάζεται κουράγιο... Μετά, γνωρίζει τον Χέρμπερτ. Εκείνος μπορεί να δει αλλά δεν βλέπει τίποτα. Έτσι είναι οι «ανοιχτομάτηδες». Αλλά η Μαρί νιώθει ότι όλα θα αλλάξουν μετά από τη συνάντησή τους. Ξαφνικά αισθάνεται ικανή να καταφέρει τα πάντα... Ακόμα και να δημιουργήσει το δικό της συγκρότημα και να συμμετάσχει σε ένα τηλεοπτικό διαγωνισμό. Οι «Blindflyers» θα αποδείξουν πως οι «ανοιχτομάτηδες» έχουν άδικο... Μία συγκινητική αλλά και χιουμοριστική ταινία από έναν άλλο κόσμο. Μία συναισθηματική ιστορία για την πρώτη αγάπη και την εφηβεία. Μία ευαίσθητη αναφορά στο κουράγιο, και στο πώς να τραβάς το δικό σου δρόμο.

Ερμηνείες

Ριχάρντα Ραμούνκε Ντομινίκ Χόργουιθ

Μαρία Ρόνερ

Όλεγκ Ράμπκουκ

Αποσπάσματα από συνέντευξη
του συγγραφέα και σκηνοθέτη Μπερντ Ζάλινγκ:

Η πρώτη εμφάνιση κάποιου, είτε στη λογοτεχνία είτε στον κινηματογράφο έχει συνήθως αυτοβιογραφικές αναφορές. Στο «Πετώντας στα τυφλά» υπάρχουν τέτοιου είδους συσχετισμοί; Πώς σου ήρθε η ιδέα για αυτήν την ιστορία;

Παρακολούθησα με την κάμερα την τυφλή κόρη κάποιων φίλων από τα δύο της χρόνια. Από εκεί βγήκαν τρία ντοκιμαντέρ. Ωστόσο πολλές ιστορίες, εμπειρίες και σκέψεις δεν μπορούσαν να χωρέσουν στον τρόπο αφήγησης ενός ντοκιμαντέρ. Αυτά αποτέλεσαν και το σημείο εκκίνησης της ταινίας.

Πόσο χρήσιμες ήταν οι εμπειρίες από τα ντοκιμαντέρ κατά τη διάρκεια των γυρισμάτων με τυφλά παιδιά; Τι ήταν τελείως διαφορετικό;

Κατ' αρχήν είχα ως συγγραφέας κάποια πλεονεκτήματα. Μπορούσα, αν πάνω στο γύρισμα προέκυπταν καινούριες ιδέες, να τις εντάξω στο σύνολο χωρίς να χρειαστεί να ξαναγίνει έρευνα. Μπορούσα επίσης να μη σαστίζω. Όποιος συναντά για πρώτη φορά τυφλούς καταλαμβάνεται από ένα μίγμα οίκτου και ταραχής, και αυτά τα αισθήματα λειτουργούν σαν θηλειά στο λαιμό. Συχνά παρασύρεται κανείς σε μια εύκολα συναισθηματική παρΕρμηνείες της πραγματικότητας, πράγμα που φαίνεται στα πρώτα μου ντοκιμαντέρ για την Άννε όταν ήταν δύο χρονών.

Κάνατε ένα πολυέξοδο και πολύ εκτενές κάστινγκ. Τι ήταν αυτό που σας έκανε να διαλέξετε τη Ρικάρντα, τη Μαρία και τον Ντένις;

Αυτοί οι τρεις μοιάζουν πολύ με τους χαρακτήρες, όπως περιγράφονται στο σενάριο. Μπορούσαν, λόγω των εμπειριών τους, να καταλάβουν τους ήρωες της ταινίας. Και είχαν την αντοχή που χρειάζεται για οχτώ εβδομάδες γυρίσματα μέσα στο χειμώνα.

Πώς προσαρμόστηκε η ομάδα στις ειδικές συνθήκες;

Τα γυρίσματα με παιδιά απαιτούν μια διαφορετική πρακτική προετοιμασία από τη δουλειά με ενήλικες. Συναντήθηκα με τον κάθε συντελεστή της ταινίας από πριν και συζήτησα τις ιδιαιτερότητες αυτής της παραγωγής. Με χαροποίησε πολύ ότι όλοι οι ενήλικες συντελεστές της ταινίας αντιμετώπισαν τα παιδιά σαν ισότιμους συνεργάτες με σεβασμό και ζεστασιά.

Το πιθάρι

Ιράν, 1992, έγχρωμο, 86΄

Σκηνοθεσία Εμπραχίμ Φορουζές

Ένα πιθάρι με νερό σπάει σ' ένα σχολείο στην άκρη της ερήμου. Στο απομακρυσμένο αυτό μέρος δεν υπάρχουν πηγές και το νερό είναι δυσεύρετο και πολύτιμο. Ο δάσκαλος ζητά απ' τον τεχνίτη του χωριού να επισκευάσει τη ζημιά. Αυτός ζητά από το δάσκαλο να συγκεντρώσει τα απαραίτητα υλικά : στάχτη, ασβέστη και αυγά. Η συγκέντρωση των υλικών είναι δύσκολη γιατί τα μέσα είναι λιγοστά. Σαν να μην έφτανε αυτό, κυκλοφορεί και μια φήμη ότι ο δάσκαλος σκοπεύει να δώσει τ' ασπράδια που χρειάζονται για το πιθάρι και να κρατήσει τους κρόκους των αυγών για να τους φάει. Ο δάσκαλος εξοργίζεται κι επιστρέφει τ' αυγά στους μαθητές. Η πρωτοβουλία της μητέρας ενός μαθητή να ξεκινήσει έναν έρανο για ν' αγοραστεί καινούριο πιθάρι προκαλεί την αντίθεση των προυχόντων του χωριού, οι οποίοι πιστεύουν ότι όλα αυτά δημιουργούν μια παράδοξη αναστάτωση. Άλλωστε γι' αυτούς το σχολείο είναι χάσιμο χρόνου. Τα αγόρια θα μπορούσαν να δουλεύουν και να βοηθούν τις οικογένειές τους

Ερμηνείες

Behzad Khodaveisi
Fatemeh Azrah
Alireza Haji-Ghasemi
Ramazan Molla-Abbasi

Σενάριο

Ebrahim Forouzesh στηριγμένο σε μια ιστορία του Hushang Moradi Kermani

Φωτογραφία

Iraj Safavi

Μουσική

Mohammad-Reza Aligholi

Βραβεία

- ◆ 4^ο Διεθνές Φεστιβάλ Art et Essai του Aubervilliers (Γαλλία), Μεγάλο Βραβείο και Βραβείο της UFFEJ
- ◆ 47^ο Διεθνές Φεστιβάλ του Λοκάρνο, Βραβείο Περιβάλλοντος και Ποιότητας Ζωής
- ◆ 7^ο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου για Παιδιά της Βιέννης, Βραβείο Κοινού

Η ταινία γυρίστηκε σε ένα απομονωμένο χωριό στην έρημο του κεντρικού Ιράν όπου η θερμοκρασία ανεβαίνει στους 45 βαθμούς.

Οι ηθοποιοί της ταινίας είναι κάτοικοι του χωριού κι αυτή ήταν η πρώτη τους επαφή με τον κινηματογράφο. Τα παιδιά μόλις είχαν δει μια κινηματογραφική προβολή σε ένα γειτονικό χωριό.

Το σκασιαρχείο

Γαλλία, 1949, ασπρόμαυρη, 115΄

Σκηνοθεσία Ζαν-Πολ λε Σανουά

1920, ένα μικρό χωριό της Προβάνς. Ο κύριος Πασκάλ, νέος δάσκαλος, συγκρούεται με την έλλειψη ενδιαφέροντος των μαθητών του.

Αποφασίζει να αλλάξει ριζικά τις διδακτικές του μεθόδους. Ακούει τα παιδιά, εμπνέεται από τις ανακαλύψεις τους, τους πηγαίνει στην φύση.

Οι μαθητές θα ξαναβρούν την χαρά να μαθαίνουν και ο κ. Πασκάλ την χαρά να διδάσκει. Όμως αυτή η μικρή επανάσταση κατορθώνεται σε κάποιους γονείς και παράγοντες της περιοχής...

Η ταινία αυτή του Ζαν-Πολ Λε Σανουά είναι σημείο αναφοράς στην ιστορία του μεσοπολεμικού κινηματογράφου. Επίσης αφηγείται την αρχή του γνωστού παιδαγωγού Σελεστεν Φρενέ με την πολύ καλή Ερμηνείες του Μπερνάρ Μπλιέ.

Το σκυλί που σταμάτησε τον πόλεμο

Καναδάς, 1984, έγχρωμο, 88΄

Σκηνοθεσία Αντρέ Μελανσόν

Η πένα μπορεί να είναι πιο δυνατή από το ξίφος αλλά οι χιονόμπαλες πονούν! «Το σκυλί που σταμάτησε τον πόλεμο» είναι η ιστορία ενός παιχνιδιού πολέμου μεταξύ δύο παιδικών συμμοριών, όπου οι νικητές μάχονται για να κερδίσουν ένα υπέροχο παγωμένο κάστρο. Ο Λουκ, ο οποίος μέχρι τώρα ήταν ο αδιαμφισβήτητος αρχηγός, είναι επικεφαλής της μίας συμμορίας, ενώ αρχηγός της άλλης είναι ο Πήτερ και η αχώριστη παρέα του, ένα σκυλί του Αγίου Βερνάρδου. Η Σοφία, μια νιόφερτη κοπέλα στο χωριό, σύντομα προσχωρεί στην συμμορία του Πήτερ. Αυτή η συναρπαστική αφήγηση της φιλίας, της άμιλλας και της αρμονικής συνεργασίας θα επηρεάσει μικρούς και μεγάλους με τη δροσιά και την ειλικρίνειά της.

Ερμηνείες

Σεντρίκ Ζουρντ

Μαρί-Πιερ Α. Ντ' Αμούρ

Ζυλιέν Ελί

Μιν Βου Ντουκ

Μαρίς Καρτράιτ

Λυκ Μπουσέ

Ναταλί Γκανιόν

Βραβεία-Συμμετοχές

- ◆ Δημοφιλέστερη ταινία και Βραβείο για την Ειρήνη Liv Ullman στο Διεθνές Φεστιβάλ Παιδικού Κινηματογράφου του Σικάγο (U.S.A)
- ◆ Χρυσός Φοίνικας & Βραβείο Παιδικής Κριτικής Επιτροπής για την καλύτερη αντιπολεμική ταινία στο 14ο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου της Μόσχας, Παιδικό τμήμα (USSR)
- ◆ Μεγάλο Βραβείο στο 3ο Κινηματογραφικό Φεστιβάλ Νέων του Λαόν (Γαλλία)
- ◆ Καλύτερη ταινία της χρονιάς από την Ένωση Καναδικού Κινηματογράφου και Τηλεόρασης
- ◆ Βραβείο Χρυσή Μπομπίνα από την Ένωση Καναδών διανομέων κινηματογραφικών ταινιών
- ◆ Δημοφιλέστερη ταινία στο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου στο Abitibi-Temiscamingue (Καναδάς)
- ◆ Δημοφιλέστερη ταινία στο 17ο Filmska Parada, Βελιγράδι (Γιουγκοσλαβία)
- ◆ Καλύτερη ταινία στο 7ο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου για Παιδιά, Αδελαιίδα (Αυστραλία)
- ◆ Καλύτερη ταινία του 1985 και Βραβείο για τη μεγαλύτερη επιστροφή επένδυσης σε μια κινηματογραφική ταινία στο Κεμπέκ από την Γενική Ένωση Κινηματογράφου του Κεμπέκ (Καναδάς)

Κριτικές

- ◆ Μια θερμή και έξυπνη ιστορία ενός χιονοπόλεμου μεταξύ δύο παιδικών συμμοριών κατά τη διάρκεια των Χριστουγεννιάτικων διακοπών.

Γοητευτικός, διορατικός και ποτέ συγκαταβατικός ούτε με τα παιδιά ούτε με τους γονείς, ο σκηνοθέτης Αντρέ Μελανσόν πέτυχε το πιο σπάνιο είδος επιτυχίας, τον ειλικρινή θαυμασμό από όλους όσους είδαν την ταινία.

Screen International

- ◆ Η ταινία «Το σκυλί που σταμάτησε τον πόλεμο» είναι το είδος της ζωντανής αλληγορίας που θα μπορούσε να ικανοποιήσει τα παιδιά και να ευχαριστήσει τους γονείς τους ταυτόχρονα... Πραγματικά κωμικές στιγμές και εκπληκτικά «δεμένες» ερμηνείες...

Bro, Variety

Ο Αντρέ Μελανσόν, δουλεύει περισσότερο από 20 χρόνια με παιδιά σαν εκπαιδευτικός, αλλά και σαν σκηνοθέτης. Σπούδασε σχολική ψυχολογία στο Ινστιτούτο Ψυχολογίας του Πανεπιστημίου του Montreal το 1964. Έπειτα, εργάστηκε στο Ινστιτούτο Αποκατάστασης Ανήλικων Εγκληματιών στο Boscoville μέχρι το 1969. Στη συνέχεια, εργάστηκε ως δημιουργός κινουμένων σχεδίων στο Συμβούλιο Έκθεσης του Κινηματογράφου του Quebec και το 1971 ξεκίνησε την καριέρα του ως συγγραφέας – σκηνοθέτης. Έχει σκηνοθετήσει, έως τώρα, πολλές ταινίες μικρού και μεγάλου μήκους και έχει κερδίσει τον τίτλο της αυθεντίας στις παιδικές ταινίες.

Στη γαλλόφωνη περιοχή του Καναδά, η έξοδος της ταινίας στις αίθουσες έγινε με τον τίτλο «Ο πόλεμος των κουμπιών», υπογραμμίζοντας τις αντιστοιχίες της με την κλασική γαλλική ταινία.

Το τσίρκο

ΗΠΑ, 1928, ασπρόμαυρο, 72΄

Σκηνοθεσία Τσάρλι Τσάπλιν

Ο Σαρλό βρίσκει καταφύγιο σ' ένα τσίρκο, διότι τον καταδιώκει η αστυνομία επειδή νομίζει ότι είναι πορτοφολάς. Την ώρα του προγράμματος, ο Σαρλό κατακυλάει στην πίστα. Η εμφάνισή του κάνει το κοινό να γελά και ο διευθυντής του τσίρκου τον προσλαμβάνει αμέσως σαν κλόουν. Ο Σαρλό ερωτεύεται την ιπποκόμο αλλά ο αντίζηλός του καταφέρνει να τον διώξει.

Ερμηνείες

Charlchie Chaplin

Allan Garcia

Merna Kennedy

Harry Crocker

George Davis

Betty Morissey

Κριτικές

- ◆ Τυπικό δείγμα της ιδιοφυΐας του Τσάπλιν. Γέλιο μέχρι δακρύων. Σκηνές ανθολογία, με αποκορύφωμα τα σχοινοβατικά παθήματα του Σαρλό.
Ρόμπυ Εκσίελ, Το Έθνος
- ◆ Μια ταινία που αξίζει να την δουν και να την ξαναδούν όλοι, αφού δεν έχει γεννηθεί κωμικός σαν τον Τσάρλι Τσάπλιν.
Αλεξία Μπρη, Η Απόφαση.
- ◆ Η αριστοτεχνική, ξεκαρδιστική χορογραφία του Τσάρλι Τσάπλιν, καμωμένη πριν από 75 χρόνια! Και σήμερα ακόμα, με χιλιάδες ψηφιακές μηχανές στη δούλεψή μας και φορτωμένοι με αστρονομικών διαστάσεων τεχνολογία, ουδείς μα ουδείς, μπορεί να το επαναλάβει.
Δημήτρης Δανίκας, Τα Νέα

Μια ταινία πιο δραματική από κωμική, χάρη στην εξαιρετική επίδειξη του Τσάρλι Τσάπλιν που ξέρει να κάνει τον κόσμο να γελά μέσα από τις συγκινητικές καταστάσεις.

«Κάθε σκηνή είναι ένα διαμάντι χιούμορ, αυθορμητισμού και διανοίας» έγραφε η εφημερίδα NEW YORK DAILY NEWS το 1928.

Σκηνές που ξεχωρίζουν: Ο Σαρλό πάνω στο σκοινί του ακροβάτη δέχεται επίθεση μαϊμούδων που τον ξεγυμνώνουν, ο Σαρλό μέσα στην αίθουσα με τους χίλιους καθρέφτες, οι περιπέτειές του με τα ζώα, η θλίψη του μπροστά στο στρογγυλό αποτύπωμα στο έδαφος που άφησε το τσίρκο μετά την αναχώρησή του.

Η σκηνή που ο Τσάρλι Τσάπλιν μπαίνει μέσα στο κλουβί του λιονταριού ήταν η πιο δύσκολη και η πιο επίπονη σε όλη την καριέρα του μεγάλου κωμικού, μια και χρειάστηκε να επαναληφθεί πάνω από 200 φορές.

Το γύρισμα της ταινίας συνοδεύτηκε από αλλεπάλληλες μικρές καταστροφές: μια θύελλα κατέστρεψε τη μεγάλη σκηνή του τσίρκου, τα ντεκόρ καταστράφηκαν ολοκληρωτικά από μια φωτιά, ένα λάθος στο εργαστήριο που εμφάνιζε το φιλμ υποχρέωσε τον Σαρλό να ξαναγυρίσει το πλήθος των σκηνών.

Χάρτινα αεροπλανάκια

Ιράν, 1997, έγχρωμο, 90΄

Σκηνοθεσία Φαρχάντ Μεχρανφάρ

Ο Hakemzadeh είναι ένας δημόσιος υπάλληλος του Υπουργείου Πολιτισμού στα περιφερειακά του γραφεία στη βόρεια επαρχία του Rasht. Η δουλειά του είναι να ταξιδεύει σε απομονωμένα χωριά της περιοχής και να προβάλλει ταινίες των 16 mm για τους κατοίκους που, διαφορετικά, δεν θα έβλεπαν ποτέ στην ζωή τους κινηματογράφο. Μια μέρα ο Hakemzadeh αποφασίζει να πάρει μαζί του το μικρό του γιο. Έτσι φεύγουν για τους ανοιχτούς δρόμους που οδηγούν στα πλατιά πράσινα δάση του βόρειου Ιράν. Όταν φτάνουν τελικά στα βάθη του δάσους, τους υποδέχονται θερμά στον πρώτο σταθμό του ταξιδιού τους. Αφού στήνει τον εξοπλισμό του, ο Hakemzadeh πηγαίνει μια βόλτα στο δάσος μέχρι να σκοτεινιάσει. Την ίδια στιγμή μια όμορφη κοπέλα προσεύχεται για να παντρευτεί το νέο που αγαπά και όχι έναν πολύ μεγαλύτερο απ' αυτήν άντρα που θέλουν οι γονείς της. Όταν νυχτώνει όλοι έρχονται στην πλατεία για προβολή. Ένας ηλικιωμένος άντρας, που είναι ανίκανος να περπατήσει, αναγκάζεται να μείνει μόνος στη σκηνή του. Η μικρή του εγγονή του υπόσχεται να του αφηγηθεί την ταινία όταν γυρίσει. Εν τω μεταξύ, ο πατέρας κάθεται στο φορητό τους όπου βρίσκεται η μηχανή προβολής και προβάλλει την ταινία στο θερινό σινεμά. Ο γιος του κάθεται υπομονετικά στην πρώτη σειρά. Οι κάτοικοι του χωριού άφωνοι από το θέαμα παρακολουθούν με δέος, εκτός από κάποια παιδιά στις μπροστινές σειρές που γελούν κοροϊδευτικά, οπότε ο πατέρας τα μελώνει από το φορητό του. Στο μεταξύ, το κοριτσάκι κάθεται ακριβώς δίπλα από την σκηνή του παππού της και του περιγράφει παραστατικά την ταινία. Ξαφνικά ακούγεται μία βροντή και αρχίζει να βρέχει. Ο Hakemzadeh αποφασίζει να διακόψει την προβολή, οι θεατές όμως διαμαρτύρονται. Έτσι μεταφέρονται στο μέρος του φορητού που σκεπάζεται. Όσοι δεν χωρούν φέρνουν κουβέρτες για να σκεπάσουν τα κεφάλια τους. Μετά το τέλος της προβολής ο κόσμος φεύγει και ο ηλικιωμένος κύριος στέλνει την εγγονή του να καλέσει τον Hakemzadeh στην σκηνή του. Την άλλη μέρα γίνεται η γιορτή του γάμου της κοπέλας που το προηγούμενο βράδυ προσευχόταν στο δάσος. Τελικά ο νεαρός αγαπημένος της την απαγάγει από την τελετή και την παντρεύεται. Και ενώ ο Hakemzadeh μαζεύει τον εξοπλισμό του τα παιδιά του χωριού τον ρωτούν πότε θα ξανάρθει. Τους υπόσχεται ότι θα επιστρέψει σύντομα. Σε λίγο το φορητό του με αυτόν και το γιο του καθώς και όλο του τον εξοπλισμό χάνεται πίσω από τα πυκνά δέντρα.

Ερμηνείες

Ρέζα Χακεμζάντεχ

Χάσεμ Χακεμζάντεχ

Ασκάρ Κοχakanμπαριάν

Άνις Σακουρί

Ο Φαρχάντ Μεχρανφάρ γεννήθηκε το 1959 στη βόρεια επαρχία του Bandar Anzali. Είναι απόφοιτος της Σχολής Καλών Τεχνών και έχει στο ενεργητικό του μία σειρά διακρίσεων για τις ταινίες μικρού μήκους που έχει γυρίσει. Οι ταινίες του ακροβατούν ποιητικά μεταξύ ντοκιμαντέρ και ταινίας με υπόθεση. Αρκετές από αυτές έχουν προβληθεί στο Φεστιβάλ του Fajr Festival στα πλαίσια της σειράς

«Παιδιά του Ιράν». Οι μικρού μήκους ταινίες του Μεχρανφάρ έχουν κερδίσει βραβεία στο Ιράν και στο εξωτερικό. Το Paper airplanes είναι η πρώτη του μεγάλου μήκους ταινία.

Ο Ψύλλος

Ελλάδα, 1990, έγχρωμο, 90΄

Σκηνοθεσία Δημήτρης Σπύρου

Ψύλλος είναι ο τίτλος μιας χειρόγραφης εφημεριδούλας, που εκδίδει και συντάσσει ένας δωδεκάχρονος μαθητής, σ΄ ένα απομονωμένο χωριό της ορεινής Ολυμπίας, ο Ηλίας Σειλαϊδής. «Ψύλλος» είναι όμως κι ο ίδιος ο μικρός Ηλίας, γιατί είναι τόσο πολύ ταυτισμένος με την εφημερίδα του, ώστε κανείς πια να μην τον φωνάζει με το πραγματικό του όνομα. Κι όπως γράφει ο ίδιος σ΄ ένα φύλλο της εφημερίδας του, «ο Ψύλλος είναι ένα όνειρο, τα ταξίδια που θέλω να κάνω, είναι το σπάσιμο των συνόρων του μικρού χωριού μου, είναι τα φτερά που με βοηθούν να πετάξω μακριά»...

Ερμηνείες

Παντελής Τριβιζάς
Βασίλης Κολοβός
Δήμητρα Χατούπη
Αμαλία Γκιζά
Δημήτρης Σπύρου
Κωστούλα Τσέλιου

Βραβεία

Καλύτερη Ευρωπαϊκή Ταινία για Παιδιά και Νέους για τη διετία 1989-1990
41ο Φεστιβάλ Βερολίνου (1991), 1ο Βραβείο της Διεθνούς Ένωσης
Κινηματογράφου για Παιδιά και Νέους
8ο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου Σικάγου (1991), 1ο Βραβείο
Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου του Μπέλφαστ (1992), Βραβείο Καλύτερου
Σεναρίου, της Ένωσης Ιρλανδών Σεναριογράφων
Βαλκανικό Φεστιβάλ Σόφιας (2000), 1ο Βραβείο
Φεστιβάλ Du grain à de moudre (Χάβρη, 2001), 1ο Βραβείο

Κριτικές

Μια διεισδυτική ματιά στην ελληνική επαρχία. Η ταινία συμπεριλαμβάνει οικουμενικά θέματα σ΄ ένα απολαυστικό, εκπληκτικά κινηματογραφημένο δράμα, για ένα αποφασιστικό δωδεκάχρονο αγόρι, που εκδίδει τη δικιά του εφημερίδα σ΄ ένα μικρό ορεινό χωριό... Η ταινία είναι άψογη από τεχνικής πλευράς, με εξαιρετη φωτογραφία των γραφικών πέτρινων σπιτιών και των ορεινών τοπίων. Η πρωτότυπη και φολκλορική μουσική εντάσσεται απαλά στη δράση. Οι ερμηνείες είναι απολαυστικές προπάντων αυτές των παιδιών.

Variety

Η νότια Ευρώπη, εκπροσωπείται φέτος στο Φεστιβάλ Βερολίνου από την ελληνική ταινία «Ο Ψύλλος». Ταινία-ντεμπούτο του σκηνοθέτη Δημήτρη Σπύρου! Σινεμά σε υψηλό αισθητικό επίπεδο, που συλλαμβάνει την πνιγηρή στενότητα ενός ελληνικού χωριού, στα τέλη της δεκαετίας του ΄60.

Film-Dienst

Ένα νέο ταλέντο του ελληνικού κινηματογράφου είναι ο Δημήτρης Σπύρου, που με καθαρά προσωπικό στυλ σκηνοθέτησε τον «Ψύλλο». Η ταινία μας δείχνει με πόση ακλόνητη πίστη πραγματοποιεί ένα δωδεκάχρονο αγόρι το όνειρό του...

Deutsche Tagespost

Ο Ψύλλος την περίοδο 2003-2004 διδασκόταν στα σχολεία, στο μάθημα του κινηματογράφου, στην περιοχή της Νορμανδίας στη Γαλλία.

Ο Ψύλλος με τη μορφή μυθιστορήματος κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις Πατάκη και σήμερα βρίσκεται στην 10η έκδοση.

Κινούμενα σχέδια

Ο Κιρικού και η μάγισσα

Γαλλία-Βέλγιο, 1998, έγχρωμο 70', κινούμενο σχέδιο

Σκηνοθεσία Μισέλ Οσελό

Μια φωνούλα ακούγεται μέσα από τα σπλάχνα μιας εγκύου: «Μητέρα, γέννησέ με!». «Ένα παιδί που ξέρει να μιλάει από τη κοιλιά της μάνας του μπορεί να γεννηθεί μόνο του», απαντά η μητέρα. Έτσι γεννιέται ένα αγοράκι, κόβει μόνο του τον ομφάλιο λώρο και δηλώνει: «Το όνομά μου είναι Κιρικού». Ο μικρός Κιρικού γεννήθηκε σ' ένα χωριό της Αφρικής στο οποίο μια μάγισσα που τη λένε Καράμπα έριξε ένα τρομερό ξόρκι: η πηγή αποξηράνθηκε, οι χωρικοί εκβιάζονται, οι άντρες του χωριού είτε τους έχουν απαγάγει είτε έχουν εξαφανιστεί μυστηριωδώς. «Αυτή τους τρώει!», δηλώνουν οι προληπτικοί χωρικοί... Η Καράμπα είναι μια εντυπωσιακή και σκληρή γυναίκα που την περιβάλλουν τρομαχτικά και δουλικά φετίχ. Όμως μόλις ο Κιρικού απελευθερώθηκε από τη κοιλιά της μάνας του, θέλησε να απαλλάξει το χωριό από τη κατάρα της Καράμπα και να καταλάβει την αιτία της μοχθηρίας της. Το περιπετειώδες ταξίδι του Κιρικού τον οδηγεί στο Λησμονημένο Βουνό, όπου ο Σοφός του Βουνού, που ξέρει την Καράμπα και τα μυστικά της, τον περιμένει.

Κριτικές

Το σκίτσο, το στόρι και η σκηνοθεσία του Μισέλ Οσελό είναι από τα πιο εμπνευσμένα πράγματα που έχω δει από συστάσεως cartoon.

Δημήτρης Δανίκας, *Τα Νέα*

Πρωτοτυπία και τρυφερότητα σε μια αλλιώτικη πρόταση όσον αφορά τον χώρο του κινουμένου σχεδίου. Δώστε προσοχή στα τραγούδια του Γιουσού Ν' Ντούρ.

Γιάννης Ζουμπουλάκης, *Το Βήμα*

Κομψοτέχνημα που εικονογραφεί με πανέμορφες εικόνες και τη μουσική του Γιουσού ν' Ντούρ, ένα αφρικανικό παραμύθι. Τεράστια επιτυχία στη Γαλλία. το καλύτερο δώρο για τα παιδιά σας (και τον εαυτό σας).

Μπάμπης Ακτσόγλου, *Αθηνόραμα*

Το Κιρικού είναι η μεγαλύτερη εμπορική επιτυχία γαλλικής παραγωγής κινουμένων σχεδίων και μαγεύει με το ρυθμό, τα χρώματα και την ποίησή της.

Για την παραγωγή του χρειάστηκε δουλειά πέντε χρόνων.

Το σενάριο της ταινίας στηρίζεται σε έναν μύθο της δυτικής Αφρικής.

Η μουσική της ταινίας γράφτηκε από τον διάσημο Σενεγαλέζο τραγουδιστή Youssou n'Dour, κι αυτή είναι η πρώτη του δουλειά στον κινηματογράφο.

Ο Youssou n'Dour αναφερόμενος στην ταινία είπε: «Άρχισα να δουλεύω για τη μουσική αμέσως μετά την ανάγνωση του σεναρίου αλλά όταν είδα την ταινία τελειωμένη εντυπωσιάστηκα από τη δύναμη των εικόνων, των χρωμάτων και την αυθεντικότητα των ηρώων. Βέβαια είναι εικόνες ειδυλλιακές, δεν είναι η σημερινή Αφρική, αλλά μια μυθική Αφρική, μια Αφρική του παραμυθιού για παιδιά».

Το παιδί που ήθελε να γίνει αρκούδα

THE BOY WHO WANTED TO BE A BEAR / L'ENFANT QUI VOULAIT ETRE UN OURS /
DRENGEN DER VILLE GØRE DET UMULIGE

Δανία-Γαλλία, 2002, έγχρωμη, 78', κινούμενο σχέδιο

Σκηνοθεσία Γιάνικ Χάστρουπ

Σε μια φωλιά σ' έναν άγονο λόφο, μια πολική αρκούδα γεννάει ένα αρκουδάκι, αλλά το νεογνό πεθαίνει πάνω στη γέννα. Σε μια καλύβα, λίγο πιο πέρα, μια γυναίκα γεννάει ένα δυνατό υγιές αγόρι. Η πολική αρκούδα είναι τόσο θλιμμένη από την απώλεια του μικρού της που σωριάζεται κάτω στον πάγο για να πεθάνει. Έτσι, το ταίρι της κλέβει το μωρό της γυναίκας και το φέρνει στους πάγους. Το αγοράκι μεγαλώνει με την αρκούδα, μαθαίνοντας όλα όσα πρέπει να ξέρει μια αρκούδα – εύκολο πράγμα για ένα αγοράκι. Αυτή είναι η αρχή ενός όμορφου παραμυθιού, όπου το πνεύμα των λόφων βοηθά αυτόν που θέλει πραγματικά να γίνει κάποιος.

Ερμηνείες

Geory Desmouceaux

Philippe Goldmann

Claudio et Franck Deluca

Richard Golfier

Laurent Devlaeminck

Bruno Staab

Sébastien Marc

Sylvie GrE'zel

Pascale Bruchon

Corinne Boucart

Eva Truffaut

και ο μικρός Grégory

Στη μεταγλώττιση πήραν μέρος οι ηθοποιοί

Γιάννης Καλατζόπουλος

Χρυσούλα Παπαδοπούλου

Σοφία Καψάμπελη

Κατερίνα Γκίργκις

Νίκος Πόγκας

Σενάριο

Γιάνικ Χάστρουπ

Bent Haller

Art design

Bigita Faber

Animators

Asta Sigurdardottir

Georges Stoyanoff

Karin Nielsson

Anders Nejsum

Anna Gellert
Alice Rasmussen

Μουσική
Bruno Coulais

Κριτικές

Το μικρό διαμάντι, που θα το ανακαλύψετε μόνο στον κινηματογράφο «Φίλιπ», είναι το κινούμενο σχέδιο του Δανού Γιάνικ Χάστρουπ «Το παιδί που ήθελε να γίνει αρκούδα».

Δημήτρης Μπούρας, *Η Καθημερινή*

Ένα όμορφο, συγκινητικό παραμύθι, φτιαγμένο με απλά, όμορφα, «χειροποίητα» σχέδια, σε μια εποχή που έχουν επικρατήσει τα σχέδια των κομπιούτερ. Ό,τι πρέπει για τις γιορτές, που δεν έχει να κάνει τίποτα με τα συνηθισμένα κατασκευάσματα της Ντίσνεϊ και που θ' αρέσει σε μικρούς και μεγάλους. Αξίζει πράγματι συγχαρητήρια η εταιρεία «Νεανικό Πλάνο» για το μέχρι σήμερα εξαιρετικό νεανικό της πρόγραμμα, με επιλεγμένες (συχνά βραβευμένες) ταινίες από διάφορες χώρες του κόσμου.

Νίνος Φενέκ Μικελίδης, *Ελευθεροτυπία*

Ναϊφ σκίτσο, στον αντίποδα του εικονογραφικού περφεξιονισμού του αμερικανικού animation, που ερεθίζει τη φαντασία επιτρέποντάς της να συμπληρώσει τα «κενά», μαγική, παραμυθένια ατμόσφαιρα, ευρηματικότητα, λυρισμό.

Movieworld

Γυρισμένη με την παραδοσιακή μέθοδο των κινουμένων σχεδίων, οι φιγούρες και το τοπίο θυμίζουν παιδικές ζωγραφιές, με τα χρώματα ενίοτε να κινούνται, λες και τα ζωγράφισε το ακόμα άγαρμπο χέρι ενός παιδιού. ... Μαγευτικό σαν παραμύθι, λιτό και υπέροχο.

Αθηνόραμα

Από τις πιο ευχάριστες εκπλήξεις. Την συγκεκριμένη μάλιστα, από τη Δανία, με τον τίτλο «Το παιδί που ήθελε να γίνει αρκούδα», την συνιστώ στα παιδιά ως τον πιο ευφάνταστο, αγαπησιάρικο μπονανά! Όλα και όλοι ζωγραφισμένοι σε ακουαρέλες, υπό την εποπτεία του μάγου Γιάνικ Χάστρουπ, που αν ήταν Αμερικανός, της Disney και του Χόλιγουντ, θα τον ήξερε και η κουτσή Μαρία. Αυτό είναι, φίλοι μου, το αποτέλεσμα της παγκόσμιας... δημοκρατίας.

Τα Νέα

Ένα πανέμορφο παραμύθι, που εξυμνεί το μεγαλείο της μητρότητας και τη δύναμη των οικογενειακών δεσμών, θίγοντας παράλληλα ζητήματα όπως εκείνα της βασικής επιβίωσης αλλά και της αναζήτησης του βαθύτερου νοήματος της ίδιας (μας) της ύπαρξης.

Exodos

Αυτή είναι η απλή ανθρώπινη ιστορία που ξετυλίγεται τρυφερά με θαυμάσια, απλά, όμορφα σκίτσα. Καμία σχέση, όπως αντιλαμβάνεστε, με τις

«αστυνομικές ιστορίες», που έχουν τα κάθε είδους βιομηχανικά καρτούν, τα οποία έχουν πλημμυρίσει τις οθόνες τα τελευταία χρόνια.

Ριζοσπάστης

Βραβεία-Συμμετοχές

Festival Musique et Cin ma d'Auxerre (France), 2002

Kinderfilmfest (Βερολίνο, 2003), Ειδική Μνεία

Copenhagen Int. Childrens Film Festival (2003), Ειδική Μνεία

NNCF - Best Nordic feature film

◆ Chicago Int. Children's Film Festival (2003), Βραβείο Καλύτερης Ταινίας της Κριτικής Επιτροπής των Παιδιών, Animation

Montevideo Divercine (2003), Great Prize GURI UNICEF Award

Cartoon Preview in Asolo Italy 2003 a Mr. Linea

Gijon International Film Festival (Spain, 2003) Children Jury's 1st Prize

Rencontres Internationales du Cinema d'Animation de Wissembourg (France, 2003) Βραβείο Κοινού-Καλύτερη Ταινία Μεγάλου Μήκους.

Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου Ολυμπίας για Παιδιά και Νέους (2003), Βραβείο Καλύτερης Μουσικής

Η ταινία θριάμβευσε στις αρχές του 2003 στις ευρωπαϊκές αίθουσες όπου προβλήθηκε.

Είναι αναμφίβολα η ωραιότερη ταινία του κορυφαίου ευρωπαίου δημιουργού κινουμένων σχεδίων, του μεγάλου γερομάστορα του δανέζικου κινηματογράφου Γιάνικ Χάστρουπ.

Ο ίδιος ο Γιάνικ Χάστρουπ γοήτευσε με την παρουσία του μικρούς και μεγάλους στον Πύργο της Ηλείας, το Δεκέμβριο του 2002, όταν ήταν πρόεδρος της Διεθνούς Κριτικής Επιτροπής του Διεθνούς Φεστιβάλ Κινηματογράφου Ολυμπίας για Παιδιά και Νέους.

Ο Γιάνικ Χάστρουπ έχει κάνει σπουδές κινουμένου σχεδίου. Πριν αφοσιωθεί ολοκληρωτικά σε αυτό το επάγγελμα, ασχολήθηκε με την κεραμική και την τζαζ, ενώ ξεκίνησε την επαγγελματική του καριέρα ως μουσικός. Έχει εργαστεί ως καθηγητής κινουμένου σχεδίου στο Βερολίνο (1977), στη Μοζαμβίκη (1981) και στη Νικαράγουα (1985). Στις δεκαετίες του 1960 και 1970, σκηνοθέτησε και έκανε την παραγωγή σε περίπου 60 ταινίες μικρού μήκους. Από το 1982, έχει επικεντρωθεί κυρίως στην παραγωγή μεγάλου μήκους ταινιών.

<http://www.objectif-cinema.com/pointsdevue/0547.php>

Danish Film Institute:

<http://www.dfi.dk/dfi/english/featurefilms/boywhowanted.html#credits>

Cercleem - Μια ερωτική ποντικοϊστορία

Δανία-Γαλλία, 2000, έγχρωμο, 61', κινούμενο σχέδιο

Σκηνοθεσία Γιάνικ Χάστρουπ

Για μια ακόμη φορά, η πόλη, με τους κινδύνους και τις απίθανες εκπλήξεις της, αποτελεί το φόντο για μια ιστορία με τη Σιρκλιν, το κορίτσι-ξωτικό και τους αστείους φίλους της, τους ποντικούς, που ζουν κάτω από τα γεράνια στο μπαλκόνι του καλλιτέχνη. Οι ειδυλλιακές τους ζωές διακόπτονται όταν συναντούν τη μυωπική Σταχτοποντικούλα, της οποίας ο κατσούφης πατέρας δεν την αφήνει να γιορτάσει τα γενέθλια της και την κλειδώνει σε ένα κουτί. Ο κοντός, παχουλός και λάτρης του τυριού, Ίγκολφ, αναγκάζεται να δράσει και ν' αποδείξει πως είναι ένας αληθινός ήρωας.

Cercleem – Ταξιδιάρικα ποντίκια

Δανία, 2004, έγχρωμη, 80', κινούμενο σχέδιο

Σκηνοθεσία Γιάνικ Χάστρουπ

Η Σιρκλίν πηγαίνει διακοπές στην Τουρκία με την σχεδιάστριά της. Τα φιλαράκια της, ο Ίνγκολφ, ο Φρέντερικ και ο Βίκτορ αποφασίζουν να πάνε να την βρουν. Έτσι μπαίνουν κρυφά στο καράβι του παππού, που πηγαίνει νότια. Στο καράβι γνωρίζουν έναν ακόμα λαθρεπιβάτη, ένα τολμηρό, άφοβο ποντίκι, τον Αλί, που γυρίζει τον κόσμο για να βρει την ευτυχία και βέβαια με την ελπίδα να φέρει πίσω πολύ τυρί για τη γιαγιά, τον μπαμπά, τη μαμά και τους υπόλοιπους. Οι φίλοι μας μπλέκουν στην περιπέτεια του καινούριου ποντικιού και συμφωνούν να τον βοηθήσουν να βρει τυρί στο πλοίο. Αλλά ο παππούς είναι έξαλλος: δεν θέλει παιδιά πάνω στο πλοίο και η γάτα, ο μάγισσας και ο καπετάνιος, δεν είναι και τόσο ποντικόφιλοι. Έτσι οι φίλοι μας θα αναγκαστούν να υπομείνουν ατέλειωτες δοκιμασίες και παθήματα πριν τελειώσει το επικίνδυνο ταξίδι τους. Στο μεταξύ, ο Αλί έχει ένα μυστικό: στην πραγματικότητα είναι κορίτσι και ονομάζεται Οζλέμ. Αναγκάζεται να αποκαλύψει ότι μεταμφιέστηκε σε αγόρι και έφυγε από το σπίτι της γιατί βαρέθηκε να την κακομεταχειρίζονται και να την πειράζουν τα ενοχλητικά αδέρφια της, τα οποία ποτέ δεν την κάνουν παρέα. Αλλά η Οζλέμ θέλει τόσο να ξαναδεί τη γιαγιά της... Για καλή της τύχη, η Σιρκλίν βοηθά την οικογένειά της να την βρει.

Κριτικές

Τα «Ταξιδιάρικα ποντίκια», από τον επί μακρόν υπηρέτη του animation Jannik Hastrup, αντιπροσωπεύει ένα τρυφερό κλασικό καρτούν το οποίο διακηρύσσει γλυκά τον σεβασμό στις άλλες κουλτούρες, ότι δηλαδή τα κορίτσια είναι το ίδιο ικανά με τα αγόρια και ότι το ψέμα δεν είναι καλό. Οι χαρακτήρες των ποντικιών είναι ζωγραφισμένοι με λαμπερά χρώματα, σε στυλ βιβλίου με εικόνες που θα γοητεύσει τους πιτσιρικάδες.

Leslie Felperin, *Variety*

Η ταινία αποτελεί το τελευταίο μέρος της γνωστής τριλογίας του Γιάνικ Χάστρουπ με τον γενικό τίτλο ΣΙΡΚΛΙΝ.

Ηρωίδα είναι η Σιρκλίν το κορίτσι-ξωτικό με συμπρωταγωνιστές τους αστείους φίλους της, τους ποντικούς, που έχουμε ήδη γνωρίσει από τις ταινίες ΣΙΡΚΛΙΝ – Ποντίκια της πόλης και ΣΙΡΚΛΙΝ – Μια ερωτική ποντικοϊστορία.

Η ταινία απευθύνεται κυρίως σε παιδιά μικρών ηλικιών.

Ο Jannik Hastrup είναι ένας ζωντανός θρύλος, ο «ευρωπαίος μάγος», όπως έχει χαρακτηριστεί, του κινουμένου σχεδίου. Γεννήθηκε στη Δανία το 1941 και ξεκίνησε την καριέρα του ως μουσικός της τζαζ, ενώ ασχολήθηκε και με την κεραμική. Όταν στράφηκε στον κινηματογράφο αφοσιώθηκε ολοκληρωτικά στο κινούμενο σχέδιο, σκηνοθετώντας ταινίες και διδάσκοντας την τέχνη του σε αρκετά πανεπιστήμια. Τις δεκαετίες '60 και '70 σκηνοθέτησε και έκανε την παραγωγή σε περίπου 60 ταινίες μικρού μήκους, ενώ από τις αρχές της δεκαετία του '80 έχει επικεντρωθεί στην παραγωγή ταινιών μεγάλου μήκους.

Strings, το νήμα της ζωής

Δανία-Σουηδία-Νορβηγία, 2004, έγχρωμη, 92', κινούμενο σχέδιο με κούκλες

Σκηνοθεσία Άντερς Ρόνου-Κλάρλουντ
Anders Ronnow-Klarlund

Το *Strings* είναι μια ταινία φαντασίας που διαδραματίζεται σε ένα υπέροχο και βαθιά μοναδικό σύμπαν. Ο αυτοκράτορας του Έμπαλον πεθαίνει με δραματικό τρόπο και υπάρχει διάχυτος ο φόβος ότι οι Ζέριθ, οι μεγαλύτεροι εχθροί των κατοίκων του, έχουν αναζωπυρώσει την πανάρχαια δολοφονική εχθρότητα μεταξύ των δύο εθνών. Ο νέος και αδοκίμαστος γιος του αυτοκράτορα, ο Χαλ Τάρα, που είναι τώρα ο κληρονόμος του θρόνου, κατηγορείται για τον θάνατο του πατέρα του. Μεταμφιεσμένος σαν κοινός σκλάβος και οπλισμένος με το ξίφος του πατέρα του, ξεκινά για να αναζητήσει τους αδυσώπητους εχθρούς του. Ένας πολεμιστής ενηλικιώνεται, περνώντας από πολλές δοκιμασίες και περιπέτειες, αλλά θα χρειαστεί μια στιγμή αποκάλυψης για να μπορέσει τελικά να διακρίνει μεταξύ των αληθινών φίλων του και των πραγματικών εχθρών του ώστε να κατορθώσει να επαναφέρει την ειρήνη και τη δικαιοσύνη στη χώρα του.

Βραβεία-Συμμετοχές

Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου Ale Kino!

Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου Emden

Robert Festival

Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου Sitges-Catalonian

Κριτικές

Η ιδέα για μια ταινία που αντί για ηθοποιούς έχει μαριονέτες δεν είναι βέβαια καινούρια. Σε αντίθεση όμως με άλλες, στο *Strings* οι χαρακτήρες έχουν συνείδηση της ταυτότητάς τους και τα σχοινιά είναι ορατά και απαραίτητα για την επιβίωσή τους. Δίνεται έτσι μεγαλύτερη έμφαση στην αντίθεση μεταξύ της δυνατότητας ενός να ορίζει τη μοίρα του και του να παραμένει έρμαιο στα πλαίσια μιας προκαθορισμένης πορείας...

Ο Ronnow Klarlund κατορθώνει να δημιουργήσει ένα σκοτεινό, ατμοσφαιρικό σύμπαν, στο οποίο κινούνται οι ήρωές του προσπαθώντας να επιβιώσουν από τον πόλεμο και τη βία. Σε αυτό συμβάλλει σημαντικά η εξαιρετική δουλειά που έχει γίνει με τις μαριονέτες, κάθε μια από τις οποίες έχει τη δική της ξεχωριστή προσωπικότητα και χαρακτηριστικά.

Χριστόδουλος Πριμηκύρης

Το *Strings* είναι ένας δραματικός μύθος περιπέτειας για τη δουλειά και την απελευθέρωση, για την αγάπη και τον πόλεμο, το πεπρωμένο και τη ζωτικότητα, την ταυτότητα και την κοινή ανθρωπιά. Γιατί τίποτα δεν είναι αυτό που φαίνεται σε αυτή τη χώρα της περιπέτειας, όπου τα νήματα του πεπρωμένου υφαίνονται μαζί από άορα χέρια, και όπου φαίνεται να υπάρχει μια κρυμμένη σύνδεση μεταξύ Γης και Ουρανού.

Λόγω της θεματολογίας της, η ταινία απευθύνεται και στο ενήλικο κοινό.

Μία υπερπαραγωγή με κούκλες, εντυπωσιακά σκηνικά, πρωτοτυπία, αρμονική συνύπαρξη κλασσικού παιζίματος κουκλοθέατρου και νέων τεχνολογιών.

Η ταινία χρειάστηκε γύρω στα τρία χρόνια για να γυριστεί και το μεγαλύτερο πρόβλημα ήταν η αναζήτηση ανθρώπων που θα μπορούσαν να χειριστούν τις μαριονέτες. Οι περισσότεροι από αυτούς βρέθηκαν, τελικά, στους δρόμους διαφόρων μεγαλουπόλεων να δίνουν τη δική τους παράσταση στους περαστικούς.

Ένα παραμύθι για δυο κουνουπάκια

Δανία, 2007, έγχρωμη, 75΄

Σκηνοθεσία Γιάνικ Χάστρουπ

Η Ντάγκμαρ, το κουνούπι που χορεύει, είναι καψουρεμένη με τον Έγκον. Αλλά ο Έγκον δεν δίνει σημασία, γιατί ασχολείται με το ποδήλατό του και θέλει να δει τον κόσμο. Όταν η κακιά βασίλισσα των κόκκινων μυρμηγκιών Τυραννέλα και οι στρατιώτες της σκοτώνουν την βασίλισσα των μαύρων μυρμηγκιών και καταλαμβάνουν τα εδάφη της, οι ήρωές μας παρασύρονται σε μία συναρπαστική περιπέτεια στο δάσος, που βάζει τη φιλία τους σε δοκιμασία και τους αναγκάζει να επιστρατεύσουν όλα τους τα ταλέντα. Δεν πρόκειται για μία ταινία δράσης με πιστολίδι, αλλά για μία ταινία γεμάτη χιούμορ, αναρχία και ευρηματικότητα, ένα εξαιρετικό παραμύθι γεμάτο πολύχρωμα έντομα με προσωπικότητα και μουσικά νούμερα.

Dagmar the dancing mosquito has the hots for Egon. But Egon, putting love on hold, is busy achieving the ultimate sprint on his bike and wants to see the world. When wicked red ant queen Dominella and her soldiers kill the black ant queen and take over her heap, our heroes are drawn into an exciting forest floor drama that puts their friendship to the test and forces them to use their talents to the utmost. This is not a hard-hitting action film, but a film bubbling with humour, anarchy and relish at a tale well told: in it we meet a wriggling mass of colourful insect personalities and musical numbers.

Αθέμιτος συναγωνισμός

Ελλάδα, 1983, έγχρωμη, 22΄

Σκηνοθεσία Δήμος Αβδελιώδης

Ένας γυρολόγος παρέα με έναν μικρό κλέβουν από ένα φορτηγό καρπούζια. Εκθέτουν το κλεμμένο εμπόρευμα και περιμένουν μάταια πελάτες. Όταν θα καταφέρουν να συγκεντρώσουν μια μικρή πελατεία, θα έρθουν αντιμέτωποι με δύο γύφτους. Αρχίζει μεταξύ τους ένας οξύς ανταγωνισμός, που προκαλεί την έκρηξη της θεάς Θέμιδος.

Σενάριο

Δήμος Αβδελιώδης

Φωτογραφία

Αλέκος Διαμαντής

Ήχος

Γιώργος Θεοδωρακόπουλος

Μοντάζ

Κατερίνα Καραμπάγια

Μουσική

Δημήτρης Παπαδημητρίου

Ερμηνείες

Γιάννης Αβδελιώδης

Κώστας Φούντας

Βραβεία - Συμμετοχές

Δήμος Θεσσαλονίκης: Βραβείο Καλύτερης Ταινίας Μικρού Μήκους

Φεστιβάλ Δράμας (1983), Βραβείο Καλύτερης Ταινίας με υπόθεση & Βραβείο Κοινού

Συμμετοχή στα Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης (1983 & 1986) και Ομπερχάουζεν (1985)

Το κορίτσι και τα άλογα που χορεύουν

THE GIRL AND THE DANCING HORSES

Ελλάδα, 2002, έγχρωμη, 15, ντοκιμαντέρ

Σκηνοθεσία Δημήτρης Σπύρου

Η γιορτή στο νησί κρατάει τρεις μέρες. Όλοι οι ξενιτεμένοι, όπως κάθε χρόνο, έχουν έρθει αυτές τις μέρες για να συμμετάσχουν σ' αυτή τη μοναδική γιορτή, όπου ακόμα και τα άλογα έχουν εκπαιδευτεί να κάνουν χορευτικές φιγούρες. Όμως, η δωδεκάχρονη Καμέλια είναι στενοχωρημένη γιατί ο πατέρας της που είναι ναυτικός, δεν κατόρθωσε φέτος να έρθει στο νησί. Στην ταινία περιγράφεται ο τρόπος που η μικρή Καμέλια βιώνει τη γιορτή, λόγω της πατρικής απουσίας, και η σχέση με τη μητέρα της.

Η ταινία είναι το ελληνικό επεισόδιο μιας τηλεοπτικής σειράς της Eurovision, 14 αυτοτελών επεισοδίων. Κοινό χαρακτηριστικό των επεισοδίων είναι η έλλειψη διαλόγων και η ηλικία του πρωταγωνιστή.

Σενάριο

Δημήτρης Σπύρου

Διεύθυνση Φωτογραφίας

Μαρία Αθανασοπούλου

Δημήτρης Σπύρου

Ηχοληψία

Κώστας Μπόκος-Studio 19

Μοντάζ

Γιώργος Γιαννέλης

Ερμηνείες

Καμέλια Δάσσου

Λίτσα Γιακάλη

Στρατής Γιακάλης

Η χώρα των πουλιών

Δανία, 2000, έγχρωμη, 20', κινούμενο σχέδιο

Σκηνοθεσία Γιάνικ Χάστρουπ

Πάνω απ' το Ουράνιο Τόξο

Ο Art Τατούμ παίζει στο πιάνο το Over the Rainbow. Έξω η βροχή σταματά και τα δυο πουλιά του δραπετεύουν από τα κλουβιά τους και πετούν προς το ουράνιο τόξο. Κινούμενο σχέδιο Φαντασίας πλαισιωμένο απ' την τέχνη του Art Τατούμ.

Ονειρέψου με για λίγο

Το ντουέτο της χοντρήs και επικίνδυνης γάτας με τη φωνή της Ella Fitzgerald, και του πουλιού με την χαρακτηριστική, βραχνή φωνή του Louis Armstrong.

Μια νύχτα στην Τυνησία

Η υπέροχη τρομπέτα του Ντίζι Γκιλέσπι δημιουργεί νυχτερινά μυστήρια κάτω από τη γοητεία της ημισελήνου, όπου δυο ερωτευμένα φλαμίνγκο χορεύουν, ενώ ένας δύστροπος παπαγάλος θέλει την ησυχία του για τον βραδινό του ύπνο.

Απρίλιος στο Παρίσι

Ένα από τα διαμάντια στην ιστορία της τζαζ είναι το April in Paris του Vernon Duke, που απαθανατίστηκε από τον Count Basie και την ορχήστρα του. Ο Γιάνικ Χάστρουπ ερμηνεύει ζωντανά και κεφάτα το April in Paris εντελώς προσαρμοσμένο στο πνεύμα και το στυλ του, όπως το βίωσε η γυναίκα με τους ρευματισμούς, η γάτα και τα δυο ερωτευμένα πουλιά στη μέση της αιώνιας, ερωτικής, υπέροχης άνοιξης στο Παρίσι.

TAINIES GIA ENHAIKO KOINO

Fiction

Μπαζ

Γερμανία-Ελλάδα, 2005, έγχρωμη, 120, ντοκιμαντέρ

Σκηνοθεσία Σπύρος Ταραβήρας

Ο Α. Ι. Μπεζερίδης ή Μπαζ, γεννήθηκε το 1908 στη Σαμψούντα. Από το 1940 ήταν σεναριογράφος στο Χόλιγουντ. Ο σκηνοθέτης Φρανσουά Τριφό τον χαρακτήρισε ως τον πρώτο σεναριογράφο ταινιών νουάρ. Εγραψε μεταξύ άλλων τα σενάρια Ανθρωποι του αίματος (1949), του Ντασέν, Επικίνδυνο μονοπάτι (1951) του Νίκολας Ρέι και το κλασικό νουάρ Φίλησέ με θανάσιμα (1955) του Ρόμπερτ Ολντριτς. Το ντοκιμαντέρ μας ταξιδεύει σε μέρη όπου έζησε και έδρασε ο 94χρονος πλέον Μπαζ με την συνδρομή πολλών τρέιλερ από θρυλικές ασπρόμαυρες ταινίες στις οποίες ήταν σεναριογράφος, μας αποκαλύπτει το Χόλιγουντ του '40, του '50, και του '60, καθώς και τις διαφωνίες του Μπαζ με παραγωγούς των στούντιο - ο ίδιος ξετυλίγει τις συνεργασίες του με σκηνοθέτες και στις φιλίες του, όπως με τον συγγραφέα Ουίλιαμ Φόκνερ και τους ηθοποιούς Χάμφρι Μπόγκαρτ και Ρόμπερτ Μίτσαμ. Οι φιλελεύθερες απόψεις και φιλίες του με σεναριογράφους της Μαύρης Λίστας, έγιναν η αιτία να μπει κι ο ίδιος σε μια άτυπη λίστα, τη Γκρίζα Λίστα, με συνέπεια να αντιμετωπίζει δυσκολίες στο να βρει δουλειά. Σήμερα είναι ένας συμπαθητικός γεράκος που ζει σε ένα σπιτάκι κάπου στην Αμερική με τον γιο του. Ένα φιλμ γεμάτο αγάπη για έναν Έλληνα του Χόλιγουντ, γεμάτο ζωντάνια αλλά και χιούμορ που εμπνέεται από την πηγαία προσωπικότητα του Μπεζερίδη.

Ερμηνείες

Μαρία Κουφοπούλου

Γρηγόρης Πατρικαρέας (αφήγηση)

Σενάριο

Σπύρος Ν. Ταραβήρας

Διεύθυνση Φωτογραφίας

Γιώργος Γιαννέλης

Μουσική

Νίκος Πλατύραχος

Μοντάζ

Γιώργος Τριανταφύλλου

Ηχος

Σπύρος Δρόσος

Αφήγηση

Μαρία Κουφοπούλου (Ελληνικά), Γρηγόρης Πατρικαρέας (Αγγλικά)

Εκτέλεση Παραγωγής
Κώστας Λαμπρόπουλος

Παραγωγός
Σπύρος Ν. Ταραβήρας

Παραγωγή
ATALANTE PICTURES SPIRO N. TARAVIRAS FILM PRODUCTION

Συμπααραγωγοί
Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου, ΕΡΤ ΑΕ, Σούλης Αθανασίου ΣΤΟΥΝΤΙΟ STV

Μπραζιλιερίνιο

Βραζιλία-Σουηδία-Ελβετία, 2005, έγχρωμο, 90', ντοκιμαντέρ

Σκηνοθεσία Μίκα Καουρισμάκι

Το *Brasileirinho* είναι ένα μουσικό ντοκιμαντέρ για το Choro, την πρώτη αυθεντική βραζιλιάνικη αστική μουσική. Η ταινία ανακαλεί την ιστορία αλλά κυρίως παρουσιάζει μια πολύχρωμη εικόνα της ζωτικότητας του Choro σήμερα. Η καθοδηγητική γραμμή της ταινίας είναι το συγκρότημα “Trio Madeira Brasil” που αποτελείται από τρεις από τους σημαντικότερους μουσικούς Choro της Βραζιλίας. Κατά τη διάρκεια ενός «Roda de Choro» (παραδοσιακού βραζιλιάνικου είδους ιδιωτικού αυτοσχεδιασμού), το τρίο παίζει ένα πρόγραμμα συναυλίας. Κατά τη διάρκεια αυτών των συναντήσεων, μερικοί από τους πιο ενδιαφέροντες μουσικούς Choro παίζουν και θυμούνται γεγονότα που σημάδεψαν την ιστορία αυτής της βραζιλιάνικης αστικής μουσικής.

Μια ματιά σε ένα εργαστήριο Choro, με πάνω από 450 συμμετέχοντες όλων των ηλικιών, παρουσιάζει τον αυθόρμητο γνήσιο βραζιλιάνο τρόπο παιχνιδιού. Οι “μουσικές” συνεντεύξεις με γνωστούς καλλιτέχνες της Samba και της Bossa Nova όπως οι Zezé Gonzaga, Elza Soares και Guinga επεξηγούν την αμοιβαία έμπνευση της μουσικής της Samba και της Bossa Nova.

Μια τελική επίδειξη του “Trio Madeira Brasil”, με τους φιλοξενούμενους τους σε μια από τις παραδοσιακές αίθουσες μουσικής του Ρίο, παρουσιάζει ακόμα μια φορά τον πλούτο των ρυθμών και των μελωδιών του Choro, που έχει εξελιχθεί κατά τη διάρκεια των τελευταίων 130 ετών σε μια συναρπαστική μορφή σύγχρονου τροπικού ήχου.

Ερμηνείες (μερικοί από τους μουσικούς)

Marcello Gonçalves

Zé Paulo Becker

Ronaldo Souza

Elza Soares

Teresa Cristina

Pedro Miranda

Paulo Moura

Guinga

Ademilde Fonseca

Zezé Gonzaga

Marcos Suzano

Joel Nascimento

Silvério Pontes

Zé da Velha

Carlinhos Leite

Hamilton de Holanda

Henrique Cazes

Daniel Spilmann

Umberto Arajo

Joatan Nascimento

Fred Dantas

Edson Santos
Luciana Rabello

Βραβεία-Συμμετοχές

Φόρουμ του 55ου Διεθνούς Φεστιβάλ Κινηματογράφου Βερολίνου 2005.

Προς το τέλος του 19^{ου} αιώνα, στο Ρίο ντε Τζανέιρο, οι βραζιλιάνοι μουσικοί άρχισαν να συνδυάζουν τις ευρωπαϊκές μελωδίες, τους αφρο-βραζιλιάνικους ρυθμούς και τη μελαγχολική Ερμηνείες της μουσικής των Ινδιάνων της Βραζιλίας – έτσι δημιουργήθηκε το Choro.

Μέχρι τη δεκαετία του 1920, το Choro παρέμεινε ένα σημαντικό δημοφιλές είδος μουσικής και οδήγησε απ' ευθείας στη Samba και αργότερα στη Bossa Nova.

Το Choro θεωρείται η πρώτη μουσική έκφραση του χωνευτηρίου της Βραζιλίας και κατείχε εξέχουσα θέση στην ανάπτυξη της πολιτιστικής ταυτότητας της Βραζιλίας.

Μετά από μικρή μείωση της δημοτικότητάς της, η μουσική Choro έκανε μια αξιοπρόσεκτη επιστροφή κατά τη διάρκεια των τελευταίων δεκαετιών.

Η ταινία μου δεν έχει να κάνει μόνο το Choro, αλλά και με τους ανθρώπους που φτιάχνουν και παίζουν αυτήν την μουσική. Ακόμα κι αν το Choro θεωρείται συχνά ως μουσική της μέσης τάξης, ενώνει ανθρώπους από διαφορετικές φυλές, κοινωνικές τάξεις, φύλα και ηλικίες.

Η Βραζιλία είναι χώρα πολλών αντιφάσεων, έχει τεράστιες κοινωνικές αντιθέσεις, ένα μεγάλο μέρος του πληθυσμού βρίσκεται σε μια διαρκή μάχη για την επιβίωση, αλλά στο τέλος η χαρά – η Alegria – πάντα κερδίζει. Σε αυτήν την μάχη της χαράς και της θλίψης η μουσική διαδραματίζει έναν εξαιρετικά σημαντικό ρόλο.

Με το *Brasilierinho* προσπάθησα να συλλάβω την «ψυχή» του Choro, του μαγικού συναισθήματος και του μοναδικού συναισθηματικού δεσμού, της μουσικής αδελφοσύνης, μεταξύ όλων των συμμετεχόντων – των μουσικών και του ακροατηρίου.

Μίκα Καουρισμάκι

Όνειρο σε άσπρο φόντο

Ελλάδα, 1996, έγχρωμη, 81΄

Σκηνοθεσία Δημήτρης Σπύρου

Αθήνα, φθινόπωρο του 1995. Ο Κινηματογράφος γιορτάζει τα εκατό χρόνια του. Εκδηλώσεις διοργανώνονται από διάφορους φορείς. Ο νέος σκηνοθέτης Φάνης Ελευθερίου όμως, είναι καταχρεωμένος για την ταινία που έκανε και κανένα Γραφείο Διανομής δεν αναλαμβάνει να την προωθήσει στις αίθουσες. Αυτή την περίοδο μπαίνει στη ζωή του η Μυρτώ. Όμορφη και πνευματώδης. Αναζητά την ποίηση πίσω από την καθημερινότητα. Γοητεύεται από το μύθο της Αλκυόνας που γίνεται πουλί και την αφήνει αδιάφορη η σιγουριά της Δάφνης που γίνεται θάμνος. Ο Φάνης ερωτεύεται τη Μυρτώ. Αλλά εκείνη ανεξήγητα φεύγει για την Πελοπόννησο, αφήνοντας από τα μέρη που περνά κάποια «ίχνη». Ο Φάνης ακολουθεί τα «ίχνη», της και προσπαθεί παράλληλα να προβάλει την ταινία του. Σ' αυτό το διπλό εγχείρημα συναντά τεράστιες δυσκολίες. Το κυνήγι του κρυμμένου θησαυρού θυμίζει αυτό το οδοιπορικό στην ελληνική επαρχία. Θησαυρός γι' αυτόν είναι ο Έρωτας, η Ποίηση, ο Κινηματογράφος. Ο Φάνης και η Μυρτώ δεν ακολουθούν τους εύκολους, «πεπατημένους», δρόμους. Επιμένουν να ονειρεύονται. Αγωνίζονται να σηκωθούν λίγο ψηλότερα. Απλώνουν τα φτερά τους όπως η Αλκυών και προσπαθούν να πετάξουν.

Ερμηνείες

Βασίλης Λάγγος

Κάτια Γέρου

Βασίλης Κολοβός

Αδαμάντιος Λαιμός

Αντώνης Βλησίδης

Σενάριο

Δημήτρης Σπύρου

Διεύθυνση Φωτογραφίας

Προκόπης Δάφνος

Μουσική

Μιλτιάδης Πασχαλίδης

Μοντάζ

Πάυλος Φιλίππου

Παραγωγή

Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου

Δημήτρης Σπύρου

Phaos Film

Το σιδερένιο νησί

Ιράν, 2005, έγχρωμο, 90΄

Σκηνοθεσία Μοχαμάντ Ρασούλοφ

Μια μικρή κοινότητα φτωχών ανθρώπων από το Νότιο Ιράν, έχουν εγκατασταθεί σ' ένα παλιό εγκαταλελειμένο φορτηγό πλοίο μέσα στη θάλασσα. Αυτός που καθορίζει τους όρους διαβίωσης και συμπεριφοράς είναι ο καπετάνιος Νέματ, ο αρχηγός τους, που διοικεί με τρόπο δικτατορικό. Επεμβαίνει στις προσωπικές ζωές των ενοίκων του και τους κρατά απασχολημένους όλη την ημέρα, δουλεύοντας να διαλύσουν το πλοίο για να το πουλήσει κομμάτι κομμάτι ως σίδηρο. Παρ' ότι φαίνεται ότι ελέγχει την κατάσταση, η μικρή κοινωνία ετοιμάζει εκπλήξεις που θα κορυφωθούν σε ένα καταστροφικό φινάλε, που ωστόσο αμβλύνεται από την αυτοαπελευθέρωση ενός από τους ήρωες της ιστορίας. Το «Σιδερένιο νησί» είναι η ιστορία των ανθρώπων που, λόγω άγνοιας, εμπιστεύονται εκείνους που είναι πάντα έτοιμοι να καταχραστούν την εμπιστοσύνη τους.

Ερμηνείες

Neda Pakdaman

Hossein Farzi-zadeh

Ali Nasirian

Κριτική

Εκ πρώτης όψεως είναι μια ιστορία με γρήγορο ρυθμό για τους φτωχούς ανθρώπους στον Περσικό Κόλπο που ζουν πάνω σε ένα βυθισμένο πετρελαιοφόρο. Το *Σιδερένιο νησί* είναι ένας γρήγορος μύθος γεμάτος εκκεντρικούς χαρακτήρες και διασκεδαστικές στιγμές. Συγχρόνως, δεν χρειάζεται πολύ για να ερμηνεύσει κανείς αυτήν την ταινία ως μία αιχμηρή αλληγορία για τη χώρα του Ιράν. Τα φεστιβάλ θα έχουν την χαρά να ταξιδέψουν μέσα στην ειρωνεία και την εφευρετικότητά του, αλλά θα χρειαστούν “βοηθητικές μηχανές” για να προχωρήσει στην αγορά ένα τέτοιο διαμαντάκι, που δύσκολα εντάσσεται κάπου.

Ο Rasoulof επιλέγει να κρατήσει τις μάζες συμπαγείς και ανώνυμες, όμως υπογραμμίζει την ανθρωπιά τους μέσω ενός σχεδόν ντοκιμαντερίστικου ενδιαφέροντος προς τα πρόσωπά τους. Ο Nasirian, ένας από τους πιο σημαντικούς ηθοποιούς του Ιράν, τραβάει την προσοχή στο μοχθηρό πορτρέτο του καπετάνιου. Ο Farzi-Zadeh ενσωματώνει την έκφραση του μη επαγγελματία ηθοποιού σε μια χαμηλών τόνων παράσταση. Ο μοντέρ Bahram Dehghan αξίζει συγχαρητήρια για τον άνετο, γρήγορο ρυθμό που ρίχνει ματιές σε τόσα πολλά πράγματα χωρίς να χρειάζεται να επιμείνει. Εξίσου ευχάριστη είναι η φωτογραφία του Reza Jalali, η οποία εναλλάσσει τη λάμψη του ήλιου του Περσικού Κόλπου με την κατάμαυρη νύχτα της ενδοχώρας. Η λιτές συνθέσεις του Mohammad-Reza Aligholi είναι ένας εξωτικός ψίθυρος ανατολίτικης μουσικής.

Variety

Μία αλλιότικη ταινία από το Ιράν με πολλά διεθνή βραβεία και επίσημη συμμετοχή στο Δεκαπενθήμερο Σκηνοθετών του Φεστιβάλ Καννών 2005.

Μικρού μήκους

Ερμηνεία

Ελλάδα, 1986, έγχρωμη, 22΄

Σκηνοθεσία Δημήτρης Σπύρου

Μια απροσδόκητη συνάντηση ενός βασανιστή της χούντας με ένα από τα θύματά του, σε κινηματογραφικό πλατό, κατά τη διάρκεια του γυρίσματος μιας ταινίας.

Ερμηνείες

Δημήτρης Τζουμάκης

Θέμης Πάνου

Δήμητρα Χατούπη

Γιώργος Ζιόβας

Σενάριο

Δημήτρης Σπύρου

Διεύθυνση Φωτογραφίας

II. ΤΑΙΝΙΕΣ ΓΙΑ ΕΙΔΙΚΕΣ ΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΕΣ ΠΡΟΒΟΛΕΣ

Fiction

Ένα αγρίμι στην πόλη

Γαλλία, 1969, ασπρόμαυρο 85΄

Σκηνοθεσία Φρανσουά Τριφό

Η ταινία είναι κάτι ξεχωριστό και ως θέαμα και ως πραγμάτωση. Αναπτύσσει την πραγματική ιστορία ενός παιδιού που βρέθηκε, στα τέλη του 19ου αιώνα, να ζει σε πρωτόγονη κατάσταση σ' ένα δάσος της Γαλλίας. Παρατημένο σε μικρή ηλικία απ' τους γονείς του είχε κατορθώσει να επιζήσει τρώγοντας ρίζες και καρπούς, όμως η απομόνωσή του από την ανθρώπινη κοινωνία είχε αποτέλεσμα να σταματήσει μέσα του κάθε πνευματική και συναισθηματική ανάπτυξη...

Ο Τριφό αφηγείται την επίμονη κι εξαντλητική προσπάθεια του καθηγητή Ζαν Ιτάρ – που είναι όνομα γνωστό στην παιδαγωγική επιστήμη κι έχει αφήσει σημαντικά έργα – ν' αποσπάσει αυτό το δυστυχισμένο πλάσμα απ' τη φύση και να ξυπνήσει μέσα του τον άνθρωπο, γιατί όλα έπρεπε να διδαχτούν : όχι μόνο ο έναρθρος λόγος αλλά και το να πίνει νερό από ποτήρι, να τρώει με κουτάλι και πιρούνι, να ντύνεται, να κοιμάται σε κρεβάτι.

Είναι μια ταινία γεμάτη ευγένεια, τρυφερότητα και πίστη στον άνθρωπο...

Ερμηνείες

Ζαν Πιέρ Καργκόλ

Φρανσουά Τριφό

Φρανσουάζ Σενιέ

Ζαν Νταστέ

Κλοντ Μιλέρ

Σενάριο

Φρανσουά Τριφό

Ζαν Γριό

(από το μυθιστόρημα του Ζαν Ιτάρ «Memoire et rapport sur Victor de l Aveyron», 1806)

Μουσική

Αντόνιο Βιβάλντι

Βραβεία

Φεστιβάλ Valladolid, Χρυσό Βραβείο

Βραβείο Christopher

Βραβείο Fémina του Βελγίου

Το ρόλο του άγριου παιδιού υποδύεται ο εντεκάχρονος τσιγγάνος Ζαν-Πιερ Καργκόλ, ο οποίος κάνει μια συγκλονιστική Ερμηνείες.

Ο ίδιος ο σκηνοθέτης, ο Φρανσουά Τριφό υποδύεται το ρόλο του καθηγητή Ζαν Ιτάρ, που αναλαμβάνει τον εξανθρωπισμό του μικρού αγριμιού

Άμεση επιβίβαση

IMMEDIATE BOARDING

Σουηδία, 2003, έγχρωμο, 88΄

Σκηνοθεσία Έλα Λεμχάγκεν

Ella Lemhagen

Είναι διακοπές και τα περισσότερα παιδιά της Σουηδίας που έχουν διαζευγμένους γονείς ετοιμάζουν τις αποσκευές τους. Ο εντεκάχρονος Μάρτιν πηγαίνει στον πατέρα του στη βόρεια Σουηδία και η συνομήλική του Τζούλια, πηγαίνει στη μητέρα της στο Μάλμοε, στα νότια της χώρας. Η Τζούλια και ο Μάρτιν δεν έχουν συναντηθεί ποτέ πριν. Τυχαία κάθονται δίπλα-δίπλα στο αεροδρόμιο. Κάποια στιγμή τα δύο παιδιά κοιτάζουν το ένα το άλλο και ο κόσμος σταματάει: συνειδητοποιούν ότι είναι πανομοιότυποι!

Ο Μάρτιν, που είναι ένα ανήσυχο και ακοινωνητο αγόρι, παρασύρεται από τον ενθουσιασμό και την αποκοτιά της Τζούλια και γίνεται φίλος μαζί της. Η Τζούλια παίρνει τα γυαλιά του Μάρτιν και τα φοράει. Βγάζει το βρώμικο τζιν σακάκι της και το δίνει στον άπογα ντυμένο Μάρτιν. Κάποια στιγμή έρχεται η αεροσυνοδός, αρπάζει τη Τζούλια λέγοντας: «Μάρτιν, πού είσαι; Το αεροπλάνο φεύγει.» Εξαφανίζονται γρήγορα, αφήνοντας τον Μάρτιν πίσω. Σύντομα τον αρπάζουν κι αυτόν. Και τα δύο παιδιά αισθάνονται μεγάλη ανακούφιση που δεν κατευθύνονται στον αρχικό προορισμό τους – ο Μάρτιν ονειρεύεται ότι παίζει πιάνο όπως το είδωλό του, ο Robert Wells, αλλά η οικογένεια του πατέρα του πιστεύει ότι πρέπει να σοβαρευτεί. Η Τζούλια προσπαθεί να κρύψει μια μεγάλη θλίψη πίσω από μια αναιδή μάσκα. Είναι πεπεισμένη ότι η μητέρα της δεν την αγαπά πλέον, γιατί παντρεύεται με έναν νεαρό τύπο που έχει επίσης μια κόρη, στην ίδια ηλικία με τη Τζούλια...

Και τα δύο παιδιά είναι πανευτυχή με την καινούρια κατάσταση. Όσπου η Τζούλια τηλεφωνεί και κατορθώνει να μιλήσει στον Μάρτιν. Όταν ο Μάρτιν της λέει ότι η μητέρα της έχει πει ότι την αγαπά, γίνεται σαφές ότι η κατάσταση δεν μπορεί να συνεχιστεί, γιατί ποιόν αγαπά πραγματικά; Τη Τζούλια ή τον Μάρτιν; Καταλαβαίνουν ότι δεν μπορούν να ζήσουν τη ζωή ενός άλλου προσώπου. Πρέπει να αποκαλύψουν το μυστικό τους και να αντιμετωπίσουν τα προβλήματά τους. •

Ερμηνείες

Αμάντα Ντέιβιν

Γιόργκεν Λάνγκελε

Έλενα αφ Σάντεμπεργκ

Amanda Davin (Μάρτιν / Τζούλια)

Jorgen Langhelle (Τόρκελ)

Helena af Sandeberg (Κίκι)

Κριτικές

Μια γοητευτική οικογενειακή ταινία που θα σημειώσει επιτυχία στα παιδιά ηλικίας από 10 χρονών και πάνω.

Gunnar Rehlin, *Variety*

Η Άμεση Επιβίβαση είναι μια έξυπνη κωμωδία που θέτει ενδιαφέροντα ερωτήματα σχετικά με τα στερεότυπα του φύλου και τις προσδοκίες για το πώς πρέπει να

συμπεριφέρονται κορίτσια και αγόρια. Έτσι ο Μάρτιν και η Τζούλια μαθαίνουν, ζώντας ο ένας τη ζωή του άλλου, ότι είναι καλύτερο να είσαι ακριβώς αυτό που είσαι, ότι και αν συμβεί, και αναγνωρίζουν ότι η μοναδικότητά τους είναι η μεγαλύτερη δύναμή τους.

Η ηθοποιός Davin κάνει φανταστική δουλειά υποδυόμενη ταυτόχρονα τον Μάρτιν και την Τζούλια, στο βαθμό που είναι σχεδόν αδύνατο να διακρίνει κανείς το πραγματικό της φύλο (σ' αυτό βοηθάει πάντως το όνομά της: Αμάντα).

Η Ella Lemhagen γεννήθηκε το 1965 στην Uppsala της Σουηδίας. Σε ηλικία 21 χρόνων εξουσιοδοτήθηκε να σκηνοθετήσει την πρώτη της ταινία μικρού μήκους για τη σουηδική τηλεόραση. Είναι γνωστή στο κοινό του Διεθνούς Φεστιβάλ Κινηματογράφου Ολυμπίας για Παιδιά και Νέους από την ταινία Tsatsiki (2000).

Ελίνα - Σαν να μην ήμουν εκεί

ELINA - As if I wasn't there

Σουηδία, 2002, έγχρωμο, 75΄

Σκηνοθεσία Κλάους Χάρο

Η εννιάχρονη Ελίνα ζει με τη μητέρα της, τον μικρό αδελφό και την αδελφή της σε μια απομακρυσμένη περιοχή της βόρειας Σουηδίας στις αρχές της δεκαετίας του '50. Η οικογένειά της ανήκει στην μειονότητα που μιλά Φινλανδικά, είναι φτωχή και έχει περιφρονητική αντιμετώπιση από το σουηδικό πληθυσμό. Η Ελίνα νοσταλγεί πολύ το νεκρό πατέρα της και αισθάνεται μόνη στη θλίψη της. Η Ελίνα αποκτά μια νέα δασκάλα, την Τόρα Χολμ, η οποία θεωρεί τον εαυτό της λυτρωτή αυτού του ξεχασμένου τόπου. Στόχος της είναι να σώσει τα φτωχά, βρώμικα παιδιά από την μίζερη ζωή τους και να τα εξαναγκάσει να μάθουν σουηδικά. Τα πράγματα πηγαίνουν στραβά ευθύς εξαρχής. Η Τόρα Χολμ τιμωρεί τον Αντόν, συμμαθητή της Ελίνας, επειδή μιλά φινλανδικά και η Ελίνα αντιδρά. Όταν ο καινούργιος νεαρός δάσκαλος Έιναρ αναμειγνύεται στο θέμα και έχει επί πλέον την ασυγχώρητη αυθάδεια να πάρει την πλευρά του παιδιού, η Τόρα Χολμ εξαγριώνεται. Ξεσπά το θυμό της στην Ελίνα και σύντομα μαινόνται μάχες στο μικρό σχολείο. Η Ελίνα αρνείται να υποκύψει στην εξουσία της Τόρα Χολμ. Επαναστατεί με το μόνο τρόπο που μπορεί. Σταματά να τρώει και δραπετεύει στα έλη, όπου μένει κολλημένη κινδυνεύοντας να βυθιστεί για πάντα. Ευτυχώς η μητέρα της και ο Άιναρ τη σώζουν την τελευταία στιγμή...

Ερμηνείες

Natalie Minnevik (Ελίνα)

Bibi Andersson (Τόρα Χολμ)

Marjiaana Maijala (Μάρθα)

Βραβεία-Συμμετοχές

Φεστιβάλ Βερολίνου (2003), Γυάλινη Αρκούδα από την Κριτική Επιτροπή των Παιδιών

Φινλανδική υποψηφιότητα για Όσκαρ Καλύτερης Ξένης Ταινίας 2003.

Ο Κλάους Χάρο γεννήθηκε το 1971 στη νότια Φινλανδία. Με την Ελίνα κάνει την πρώτη του εμφάνιση με ταινία μεγάλου μήκους.

Η ταινία είναι βασισμένη στο βιβλίο του Kerstin Johansson *i Backe*.

Κατά το The Times BFI London Film Festival η ταινία είναι ένας μύθος που ζεσταίνει την καρδιά και που πανηγυρίζει το θρίαμβο της εσωτερικής δύναμης και της ακεραιότητας του ατόμου.

Μαρίκεν

Ολλανδία-Βέλγιο, 2000, έγχρωμο 90΄

Σκηνοθεσία Αντρέ βαν Ντούρεν

Γεννημένη στον αυστηρό Μεσαίωνα, η Μαρίκεν είναι ένα πολύ ξεχωριστό κορίτσι. Κανείς δεν γνωρίζει από πού ήρθε, ούτε καν ο εκκεντρικός ερημίτης Άρτσιμπαλντ, ο οποίος τη βρήκε μωρό, παρατημένη στο «Μαγεμένο Δάσος». Της διδάσκει τα πάντα για τον έξω κόσμο και η Μαρίκεν μεγαλώνει και γίνεται ένα ευφρές κορίτσι. Όταν μια ημέρα η κατσίκα τους, το γάλα της οποίας αποτελεί την καθημερινή τους διατροφή, σκοτώνεται, η Μαρίκεν φεύγει για την πόλη με σκοπό να αγοράσει μια άλλη. Σε αυτήν την περιπετειώδη περιπλάνησή της στον άγνωστο κόσμο, συναντά παράξενους και σκληρούς ανθρώπους. Φθάνοντας στην πόλη, βρίσκει μια κατσίκα, αλλά μερδεύεται από τη συναλλαγή που της προτείνει ο πωλητής: της ζητά «χρήματα» σε αντάλλαγμα για την κατσίκα. Η Μαρίκεν βρίσκει τα πολύτιμα νομίσματα στο έδαφος κοντά σε μια ομάδα ηθοποιών, αλλά δεν έχει ιδέα ότι αυτά τα χρήματα δεν είναι δικά της... Ευτυχώς, ο Ιωακείμ, ένας από τους ηθοποιούς, έχει αίσθηση του χιούμορ. Την παίρνει υπό την προστασία του και η σύζυγος του, η Ιζαμπέλα, δεν μπορεί να μη γοητευτεί από το αθώο κορίτσι με την αναιδή γλώσσα. Κάποια μέρα, όταν οι ηθοποιοί δίνουν παράσταση στο κάστρο μιας σκληρόκαρδης κοντέσας, εκείνη θα προσβληθεί από το πείραγμά τους και θα τους μιλήσει άσχημα. Η μικρή Μαρίκεν είναι η μοναδική που της μιλά για την αγένειά της, αφήνοντάς την σαστισμένη αλλά προβληματισμένη. Η κοντέσα διώχνει τους ηθοποιούς και κρατά το κορίτσι στο κάστρο της. Η Μαρίκεν ντύνεται με όμορφα καινούρια ρούχα αλλά αισθάνεται δυστυχισμένη και μόνη, όπως αισθάνεται και η Ιζαμπέλα, η οποία ποτέ δεν πίστευε ότι θα μπορούσε να δεθεί τόσο με την Μαρίκεν. Είναι αποφασισμένη να την κερδίσει...

Ερμηνείες

Λοριέν βαν ντε Μπρόεκ

Ζαν Ντεκλέρ

Βίλεκε βαν Αμελρόου

Laurien van den Broeck (Mariken)

Jan Decleir (Archibald)

Willeke van Ammelrooy (Griet)

Βραβεία-Συμμετοχές

Chicago International Children's Film festival (2001), Certificate of Merit

14th Edition Cinekids Film and Television Festival (Άμστερνταμ), Βραβείο

Κοινού από παιδιά ηλικίας 8 με 16

Η ταινία είναι μία υπερπαραγωγή που θριάμβευσε στις χώρες που προβλήθηκε.

Μια εικόνα για τα ήθη του αυστηρού Μεσαίωνα μέσα από την ιστορία ενός ξεχωριστού κοριτσιού που συνδυάζει αισιόδοξη διάθεση και απτόητη σκέψη, κρίνοντας τον κόσμο γύρω της με αποφασιστική ευθύτητα.

Ο André van Duren (Ολλανδία, 1958), άρχισε να δουλεύει σαν βοηθός σκηνοθέτη στην τηλεόραση και από το 1989 εργάζεται σαν ανεξάρτητος σκηνοθέτης στον κινηματογράφο, την τηλεόραση και το θέατρο. Ο van Duren γοητεύεται πολύ από ιστορικά αφηγήματα εποχής και με το πάθος του για αυθεντικότητα και ακριβή σκηνοθεσία, οι ταινίες του είναι πάντα πετυχημένες. Η λίστα του από βραβεία περιλαμβάνει ένα βραβείο από τους Ολλανδούς Κριτικούς Κινηματογράφου, ένα βραβείο στο Βερολίνο και ένα Χρυσό Μοσχάρι. Από το 1997 ο van Duren επίσης κάνει διαφημιστικά, για παράδειγμα για τη Ford, τα κρατικά λαχεία και τη Rabobank.

Μη με υπολογίζεις

Ισλανδία, 1997, έγχρωμο, 82΄

Σκηνοθεσία Άρι Κρίστινσον

Η Χρέφνα ζει με τη μητέρα της και λαχταρά τον πατέρα της, τον οποίο δεν έχει συναντήσει ποτέ. Γνωρίζει μόνο ότι ζει στο εξωτερικό, αλλά στα 10α γενέθλιά της ανακαλύπτει ότι ο μπαμπάς της έχει επιστρέψει στην Ισλανδία πριν από χρόνια... Η Χρέφνα και ο πολυμήχανος φίλος της, ο Ίρσα, κατορθώνουν να τον εντοπίσουν, αλλά προς λύπη τους διαπιστώνουν ότι δεν αναγνωρίζει καν την κόρη του. Τα πράγματα γίνονται χειρότερα για τη Χρέφνα, όταν μαθαίνει ότι ο μπαμπάς της έχει μια άλλη σύζυγο και ένα μωρό, ενώ περιπλέκονται ιδιαίτερα σοβαρά όταν το δεκάχρονο κορίτσι αποφασίζει να απαγάγει την ετεροθαλή αδελφή της...

Ερμηνείες

Μπέργκτορα ΑΡΑΝΤΟΤΙΡ

Φρέιντις ΚΡΙΣΤΟΦΕΡΣΝΤΟΤΙΡ

Μπρίντις ΣΑΕΟΥΝΜ

Σιγκριντούρ ΓΚΟΥΝΛΑΟΥΓΚΣΝΤΟΤΙΡ

Bergthora Aradottir (Χρέφνα)

Freydis Kristofersdottir (Ίρσα)

Bryndis Saeunm

Sigrídur Gunnlaugsdottir

Βραβεία

40th Nordic Film Days (Lübeck, 1998), Βραβείο της Κριτικής Επιτροπής των Παιδιών

Διεθνές Φεστιβάλ Cinekid, Άμστερνταμ (1998), Βραβείο Κοινού

Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου για Παιδιά και Νέους (Φρανκφούρτη, 1998), Βραβείο Lucas (στην κατηγορία ταινιών για παιδιά 6-10 ετών) και Βραβείο Κοινού

Μια απαγωγή δεν είναι αστείο πράγμα και βέβαια δεν είναι ό,τι καλύτερο μπορεί να κάνει ένα μικρό κορίτσι... Η ταινία ωστόσο δείχνει, με αρκετές δόσεις χιούμορ και φαντασίας, πώς μια δεκάχρονη οδηγείται σ' αυτήν την πράξη για να κερδίσει την προσοχή του πατέρα της!

Ο Άρι Κρίστινσον, γεννήθηκε το 1951, σπούδασε κινηματογράφο και εργάστηκε ως καμεραμάν, μοντέρ και σεναριογράφος σε πολλές Ισλανδικές ταινίες. Σκηνοθέτησε το 1990 την παιδική ταινία *Paper Peter* και άλλες παιδικές ταινίες για την τηλεόραση όπως *The Football Kid* και *The Old Doll* καθώς και τη σειρά ντοκιμαντέρ *The Sixties*.

Είναι χαρακτηριστικό το σκεπτικό της Κριτικής Επιτροπής των Παιδιών στο 40ο Nordic Film Days στο Lübeck. Γράφουν: «Αν και ήταν δύσκολο για εμάς να καταλήξουμε, αποφασίσαμε να βραβεύσουμε αυτήν την ταινία γιατί ήταν αστεία και

ταυτόχρονα συναρπαστική. Παρόλο που συμβαίνουν κάποια κωμικά περιστατικά, η ταινία παραμένει ρεαλιστική. Αυτό το βρήκαμε ιδιαίτερα καλό. Επίσης οι ηθοποιοί έπαιζαν πολύ πειστικά. Επίσης, επιλέξαμε την ταινία επειδή θέλουμε να τη δουν κι άλλα πολλά παιδιά».

Το χαμίνι

Η.Π.Α., 1921, ασπρόμαυρη, 60΄

Σκηνοθεσία Τσάρλι Τσάπλιν

Ο Σαρλό, που έγινε αλήτης, μαζεύει από το δρόμο ένα αγοράκι, που το εγκατέλειψε η μητέρα του. Το μεγαλώνει και πέντε χρόνια αργότερα, οι δυο τους δουλεύουν μαζί. Το χαμίνι σπάει τζάμια και ο Σαρλό τα επιδιορθώνει κι έτσι κερδίζουν τα προς το ζην. Αλλά η μητέρα του παιδιού, που έγινε διάσημη τραγουδίστρια, προσπαθεί να βρει το παιδί της...

Ερμηνείες

Charlie Chaplin

Jakie Coogan

Edna Purviance

Carl Miller

Πρόκειται για την πρώτη ταινία μεγάλου μήκους του μεγάλου δημιουργού.

Είναι μια ταινία που έχει περισσότερα δραματικά παρά κωμικά στοιχεία.

Μια από τις πιο συγκλονιστικές σκηνές είναι αυτή που έρχονται οι πουριτανές κυρίες για να πάρουν το παιδί και να τα κλείσουν σε ορφανοτροφείο. Αυτό το επεισόδιο είναι αυτοβιογραφικό.

Το ντεκόρ του δωματίου στο οποίο ζει ο Τσάρλι Τσάπλιν είναι πιστή αναπαράσταση του δωματίου που ζούσε ο Σαρλό όταν ήταν παιδί.

Ο μικρός πρωταγωνιστής Jakie Coogan την εποχή εκείνη ήταν πέντε ετών και με την καθοδήγηση του Τσάρλι Τσάπλιν έδωσε μια εκπληκτική Ερμηνείες γεμάτη αυθορμητισμό και φυσική χάρη. Τα τελευταία χρόνια του βωβού κινηματογράφου μεταβλήθηκε σε παιδί σταρ και απόκτησε μανιέρες.

Το χαρτζιλίκι

Γαλλία, 1976, έγχρωμο, 105΄

Σκηνοθεσία Φρανσουά Τριφό

Στην πόλη Thiers, τον Ιούνιο, τις τελευταίες μέρες των μαθημάτων. Καθηγητές των παιδιών είναι ο Jean- Francois Richet και η δεσποινίς Petit. Μια σειρά από συμβάντα μέχρι την ημέρα των διακοπών, μας αποκαλύπτουν τον κόσμο των παιδιών: ο Julien Leclou, το «προβληματικό παιδί» έρχεται στο σχολείο στο τέλος της σχολικής χρονιάς. Αντιλαμβανόμαστε ότι κακοποιείται από τους γονείς του. Ο Patrick Desmouceaux είναι ερωτευμένος με την όμορφη κυρία Riffle, τη γυναίκα του κουρέα και τη μητέρα του μικρού Laurent. Ο Gregory, ένα μωρό που αφήνεται μόνο σε μια εργατική πολυκατοικία πέφτει από πολλά πατώματα. Η Sylvie, στερημένη φαγητού από τους γονείς της στρέφεται στους γείτονες να της δώσουν φαγητό. Στον κινηματογράφο ο Patrick ανακαλύπτει τον Oscar που από μικρή ηλικία έχει μάθει να σφυρίζει. Δεν έμαθε όμως ποτέ να μιλάει...

Ερμηνείες

Geory Desmouceaux
Philippe Goldman
Claudio et Franck Deluca
Richard Golfier
Laurent Devlaeminck
Bruno Staab
Sebastien Marc
Sylvie Grezel
Pascale Bruchon
Corinne Boucart
Eva Truffaut
και ο μικρός Gregory

Κριτικές

Όποιος δεν έχει ευλογηθεί από το «Χαρτζιλίκι» (1976) του Φρανσουά Τριφό δεν έχει καταλάβει τίποτα από την κυτταρική σχέση του παιδιού με την αυτοσχέδια σοφία..και φυσική αρμονία.

Δημήτρης Δανίκας, *Τα Νέα*

Εκείνο που κατάφερε ο Τριφό είναι να αφήσει τα παιδιά ελεύθερα να αναπτύξουν τους χαρακτήρες τους, καταφέροντας να πιάσει κάτι από την αφέλεια, την αθωότητα αλλά και τα προβλήματα της παιδικής ηλικίας, δημιουργώντας μια ταινία που σε συγκινεί με την ειλικρίνεια και την ομορφιά της.

Νίνος Φένεκ Μικελίδης, *Ελευθεροτυπία*

Τρυφερή ηθογραφία της παιδικής ηλικίας από έναν σκηνοθέτη που πιστεύει ακράδαντα στην παιδεία και την πνευματική καλλιέργεια.

Μπάμπης Ακτσόγλου, *Αθηνόραμα*

Η ταινία παρουσιάζει ένα πλήθος παιδιών- αγόρια και κορίτσια- των οποίων οι περιπέτειες (από το μιμπερό ως το πρώτο ερωτικό φιλί) φανερώνουν τα διάφορα στάδια της διαδρομής από την παιδική ηλικία μέχρι την εφηβεία.

Αναμφίβολα η πιο ώριμη ταινία του Φρανσουά Τριφό για την παιδική ηλικία.

Σ' ένα σενάριο που δούλεψε επί μεγάλο διάστημα με τη βοήθό του και το τελείωσε μαζί με τα παιδιά, διευθύνει με μαεστρία το πλήθος των παιδιών και με τρυφερότητα αναδεικνύει με τρόπο μοναδικό τα λανθάνοντα αλλά δυνατά πρωτόγονα ένστικτα και τα θαμπά και ακαθόριστα ακόμη αισθήματα των παιδιών.

Ο Τριφό κινηματογράφησε με τρόπο ιδιοφυή το πάθος, τη στέζρηση, την έλλειψη επικοινωνίας, τις αγεφύρωτες αποστάσεις, τα ανεκπλήρωτα όνειρα, το πρώιμο ξύπνημα της σεξουαλικότητας.

Κάποιος σαν τον Χόντερ

SOMEONE LIKE HODDER

Δανία, 2003, έγχρωμο, 84'

Σκηνοθεσία Χένρικ Ρούμπεν Γκενζ

Ο Χόντερ πηγαίνει στην τρίτη τάξη του δημοτικού σχολείου. Η μητέρα του έχει πεθάνει και ο πατέρας του εργάζεται ως νυχτερινός αφισοκολλητής για να ζήσει. Ο Χόντερ δεν έχει κανέναν φίλο. Τα παιδιά στο σχολείο τον βρίσκουν λίγο παράξενο. Αλλά η φαντασία του Χόντερ τον βοηθά για να επιβιώσει. Όταν μια νεράιδα εμφανίζεται μια νύχτα και του λέει να σώσει τον κόσμο, εκείνος το βρίσκει βουνό και έτσι αποφασίζει να αρχίσει από το μικροσκοπικό νησί Guambilia στην ακτή της Αφρικής. Κάνει σχέδια και ετοιμάζει μια αποστολή. Ζητά από το δυνατότερο καθώς και από το εξυπνότερο αγόρι στην τάξη του να έρθουν μαζί του. Αυτοί λένε ότι θα το κάνουν, αλλά ουσιαστικά τον κοροϊδεύουν. Τα πράγματα δυσκολεύουν και ο Χόντερ δραπετεύει στον κόσμο του. Κι όταν κοντεύει πια να χάσει εντελώς την επαφή με την πραγματική ζωή, το δυνατότερο αγόρι στην τάξη ανακαλύπτει ότι με τον Χόντερ έχουν περισσότερα κοινά απ' ό,τι φαντάζονταν. •

Ερμηνείες

Φρέντερικ Κρίστιαν ΓΙΟΧΑΝΣΕΝ

Λαρς ΜΠΡΟΥΓΚΜΑΝ

Μπίρτε ΝΙΟΥΜΑΝ

Frederik Christian Johansen (Χόντερ)

Lars Brygmann (πατέρας του Χόντερ)

Birthe Neumann (Άστα Κ. Άντερσεν)

Κριτικές

- ♦ Αυτή η δανέζικη ταινία είναι ένας μύθος της ζωής μέσα από τα μάτια ενός εννιάχρονου αγοριού που είναι μοναχικό, θρηνεί για τη νεκρή μητέρα του και ξεπερνά τη θλιμμένη του ζωή μέσα από τη φαντασία. Είναι μια ελκυστική, ελαφριά ταινία με μια απολαυστική, σπαραξικάρδια Ερμηνείες από τον Frederik Christian Johansen στο ρόλο του Χόντερ. Εξίσου καλός είναι ο Lars Brygmann στο ρόλο του καλού πατέρα που εργάζεται σαν νυχτερινός αφισοκολλητής.

Philip French, *The Observer*

Ο Frederik Christian Johansen στο ρόλο του Χόντερ συλλαμβάνει τέλεια τη σιωπηλή δύναμη αλλά και την εσωτερική απόγνωση του παιδιού σε αυτή τη διασκεδαστική και ασυνήθιστη ιστορία. Ο Χένρικ Ρούμπεν Γκενζ αντιμετωπίζει με γενναιότητα τα θέματα της μοναξιάς και της απώλειας στην παιδική ηλικία ενώ παράλληλα κάνει κάτι ενθαρρυντικό και υπέροχο που δεν πρέπει να κατατάσσεται στις ταινίες για νεανικό κοινό μόνο.

Διηγούμενος την ιστορία εντελώς από την μεριά του Χόντερ ο τόνος διατηρείται εντελώς ανάλαφρος, ακόμα κι όταν έχει να κάνει με μάλλον σημαντικά θέματα. Οι χαρακτήρες είναι όλοι ζωντανά καλογραμμένοι και ερμηνευμένοι από το cast – ο καθένας είναι ένας σωρός από ιδιοσυγκρασίες, και δεν είμαστε

σίγουροι αν πραγματικά είναι έτσι ή όπως τους βλέπει ο Χόντερ. Αλλά δεν έχει καθόλου σημασία όταν είναι τόσο απολαυστικό ... και εντυπωσιακό. Εν τωμεταξύ η κλιμακωτή αναζήτηση του Χόντερ αντιπαραβάλλεται όμορφα με τα περισσότερα «επίγεια» ζητήματα που αντιμετωπίζει στο σπίτι και στο σχολείο: σοβαρά θέματα τα οποία πραγματικά «συγκινούν», επειδή δεν μπορούμε να δούμε πόσο σημαντικά είναι, ούτε ο Χόντερ δεν μπορεί.

Η ταινία είναι επίσης γεμάτη από αποκαλυπτικές μικρές λεπτομέρειες – μικρές περιπέτειες και χαρακτήρες που είναι ενοχλητικοί, τρελούτσικοι, γοητευτικοί, εκπληκτικοί. Είμαστε τελείως εξαντλημένοι από τον τρόπο που ο Χόντερ μοιάζει να είναι χωρίς επίγνωση της σκληρότητας που βρίσκεται παντού γύρω του, επιστρέφοντας αγάπη και συμπόνια στη μοχθηρία που του δίνεται. Ο τρόπος που ο Χόντερ ξελογιάζεται λίγο από κάθε γυναίκα που συναντά, είναι ταυτόχρονα πνευματώδης και γλυκός όπως είναι και ο αστεϊσμός του με τη νεράιδα («Επιλέχθηκες να σώσεις τον κόσμο!», του είπε αυτή και ο Χόντερ απαντάει «Μπορείς να επιστρέψεις την επόμενη εβδομάδα;»). Είναι ένας αφελής αθώος, και ακόμη θαρραλέα πρόθυμος να πάει παρά τη θέλησή του. Και κερδίζοντας τους ανθρώπους γύρω του, κατακτά και εμάς επίσης.

Η ταινία είναι βασισμένη στο βραβευμένο βιβλίο του Bjarne Reuter «Κάποιος σαν τον Χόντερ» (1998), που έχει χαρακτηριστεί σαν «ένα τρυφερό, διασκεδαστικό και μαγικό παραμύθι που αγγίζει την καρδιά». Με τον ίδιο τρόπο αυτό το παραμύθι περνάει στη μεγάλη οθόνη: σαν μια στοργική και συνάμα αστεία και ντελικάτη ιστορία.

Το Κάποιος σαν τον Χόντερ ήταν η εναρκτήρια ταινία στο Kinderfilmfest, στο Βερολίνο το 2003.

Με την ταινία αυτή, ο Χένρικ Ρούμπεν Γκενζ, που γεννήθηκε στη Δανία το 1959, ήταν υποψήφιος για το βραβείο της Ακαδημίας. Στο μεταξύ είχε βραβευθεί στο Φεστιβάλ Σπουδαστικών Ταινιών Μονάχου 1995 και έχει πάρει Γυάλινη Αρκούδα στο Φεστιβάλ Βερολίνου 1999.

Μικρού μήκους

Τα Παλιόπαιδα

Γαλλία, 1957, ασπρόμαυρο 23΄

Σκηνοθεσία Φρανσουά Τριφό

Στα Παλιόπαιδα, η υπόθεση εκτυλίσσεται στην Προβάνς, κοντά στην πόλη Νιμ. Κατά τη διάρκεια του καυτού καλοκαιριού μια ομάδα άτακτων πιτσιρικάδων, παίρνουν στο κατόπι με ενοχλητικό θαυμασμό ένα χαρούμενο και εντυπωσιακά όμορφο κορίτσι. Είναι ακόμα παιδιά, τα μυστήρια του έρωτα τούς είναι άγνωστα και γι' αυτό αδυνατούν να κατανοήσουν την έλξη που τους ασκεί η αισθησιακή Μπερναντέτ. Αποφασίζουν να την κάνουν να υποφέρει και καταφεύγουν σε χοντρές πλάκες, σε ολοένα πιο σκληρούς τρόπους, με σκοπό να χαλάσουν τη σχέση της με τον Ζεράρ...

Ερμηνείες

Μπερναντέτ Λαφόν

Ζεράρ Μπλεν

(στην πρώτη τους κινηματογραφική εμφάνιση)

Βραβεία

Φεστιβάλ Βιέννης, 1^ο Βραβείο

Σκυλίσια ζωή

Η.Π.Α., 1918, ασπρόμαυρο, 40΄

Σκηνοθεσία Τσάρλι Τσάπλιν

Ο καημένος ο Σαρλό είναι άνεργος και δυσκολεύεται να ξεφύγει από την αστυνομία και να βρει δουλειά. Βρίσκει ένα άθλιο αλλά συμπαθητικό κοπρόσκυλο, τον Σκραπς, που θα τον βοηθήσει να βρει τροφή και χρήμα.

Ερμηνείες

Charlie Chaplin

E.Pourviance

Tom Wilson

Sidney Chaplin

Σύμφωνα με τον θεωρητικό του κινηματογράφου Luis Delluc, πρόκειται για το πρώτο ολοκληρωμένο καλλιτεχνικά έργο του κινηματογράφου.